

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

İki aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi

Sayı 31

Eylül/Ekim 2024

**Komployu Parçalayan Apocu Ruhla
BÜTÜNLEŞ
Önder Apo ile ÖZGÜRLEŞ**

İÇİNDEKİLER

Önder Apo'dan

- 04** Milyonlarca Kişiyi Daracık Bir Odada Nasıl Tutabilirsiniz!

Perspektif

- 07** Zamanın Ruhu Apocu Gençlik
Baran Mawa
- 10** Direnen Bêrîtan Gerçekliği Zafer Yazıyor
Axîn Mahîr Dicle
- 13** YCK İle Kendi Kimliğini Bulan Gençlik- 2
Ferzende İsyen

Gerilla Yaşamı

- 15** Kenê Rojhat Li Zagrosê Olan Dide
Zinarîn Diyar
- 17** Önderliği Görünce...
Kurdistan Heftanîn
- 19** Yek Ji Hewariyên Apoyî bû Özgür Ronî
Şerker Mazdek

Değerlendirme

- 22** Bakur Özgürlük Devriminin Anahtarıdır
Bawer Agir
- 25** KDP'nin Kalbi İhanetle Çarpıyor
Adar Ronî
- 28** Kürdistanî Yaşam Özgürlük İlkesini Yaratır
Nucan Serdoz
- 31** Di Komploya Navnetewîde Rola PDK- Barzanî
Zimnako Balambo

Kürdistan ve Tarih

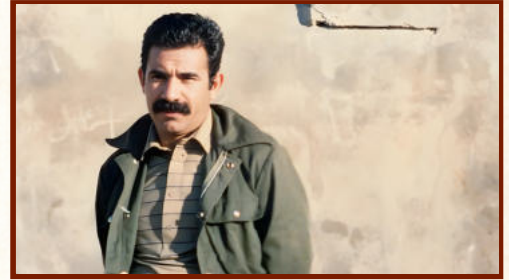
- 34** Şahîdê Destanan-Qela Qumriyê, Metîna
Mizgîn Dêraluk
- 36** Darê Kurdistanê
Yurtsever Gençlik

Kültür ve Sanat

- 38** Kurd Xwedî Çandeke Bi Esil û Feslin
Kurtay Binevş Mahîr
- 40** Gelo Tu Dizanî ?
Yurtsever Gençlik

Editörden

- 41** Karikatür
Yurtsever Gençlik
- 42** Kitap Tanıtımı
Yurtsever Gençlik

EDITÖRDEN

KOMPLOYA KARŞI MÜCADELE İLE ÖNDERLİKLE YOLDAŞ OLALIM

Değerli Yurtsever Gençlik!

Tüm özgürlük mücadelesi alanlarının Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için tek yürek olduğu bir zamandan geçmekteyiz. Başta Kürt halkı ve gençliği olmak üzere, Ortadoğu ve Dünyanın tüm ezilenleri özgürlüklerini, Önder Apo'nun özgürlüğünde görmektedirler. Çünkü Önderlik bütün insanlığa özgür yaşam umudu olmuştur. Bugün Önder Apo gerçekliğinde yaratılan ve insanlığa armağan edilen bu umudu, soykırımcı ve faşist türk devleti başta olmak üzere tüm emperyalist ve işbirlikçi kesimler, başladığı yerde bitirmek istemektedirler. Bundan kaynaklı İmralı soykırım ve işkence sistemini daha da ağırlaştırarak, Önder Apo şahsında insanlığın özgür yaşamına saldırmaktadırlar. Önder Apo, bu saldırılar karşısında, tarihte eşine rastlanmayacak bir direniş içerisindedir. Önderlik gerçekliğinde açığa çıkan bu direniş ruhu, Kürdistan dağlarında, özgürlük gerillası şahsında somutlaşmaktadır. Zap, Avaşin, Sergelê ve Metina'da soykırımcı, faşist çetelere kök söktüren Özgürlük gerillası, Önderlikle bütünleştiğinde, olmazların nasıl olur kılındığını herkese göstermektedir. Soykırımcı ve faşist devletin çok övündükleri şişirilmiş, yamalı tekniği, Apocu irade karşısında yerle bir olmuştur. Bunu Kürdistan semalarında bir bir yere çakılan Siha ve İhalarda görmek mümkündür. Apocu ideolojinin yenilmezliği bir kez daha ispatlanmıştır.

Yurtsever Gençlik Dergimizin, Eylül ve Ekim sayısını bu temelde siz değerli okuyucularla buluşturuyoruz. Bu sayımızda Önder Apo gerçekliğiyle bütünleşip, kendini Apocu ideolojiyle silahlandıran yurtsever gençliğin görev ve sorumluluklarına yer verilmiştir. Yine 9 Ekim uluslararası komplosunun yeni bir yıl dönümüne yaklaştığımız bu süreçte, soykırımcı faşist düşmanın anladığı dilden cevap vermenin mücadele perspektifi işlenmiştir. Aynı zamanda Yurtsever gençliğin ideolojik, kültürel ve bilinç anlamında kendine rehber edineceği, ufuk açıcı birçok düşünce ve bilgi siz değerli yurtsever gençliği beklemektedir. Bu temelde Önderlik ile bütünleşip, zaferi yakalamak için;

Bizi okuyun Bizi Tanıyın

Genç başladık Genç başaracağız!

Editör

Eylül/Ekim 2024

MİLYONLARCA KİŞİYİ DARACIK BİR ODADA NASIL TUTABİLİRSİNİZİ

Şimdiye kadarki tüm yazılı savunmalarım ve sözlü diyaloglarımda kişisel yaşamıma pek değinmedim. Genel geçer sağlık sorunları ve idareyle geçinmeler dışında, sistemin özel olarak hazırladığı ve sadece bana uygulanan tecride karşı nasıl direndiğimi ve yalnızlığa nasıl dayandığımı anlatmadım. Sanırım en çok merak edilen konu, bu mutlak yalnızlığa ve durağanlığa karşı geliştirdiğim yaşam deneyimlerimdir. Daha çocukken, köyün güngörmüşlerinden

olan ve bilge sayılan biri, hal ve hareketlerimi gözlemlerken, halen hatırımda olan şöyle bir cümle sarf etmişti: “Lo li ciyê xwe rûne, ma di te da cıva heye?” Türkçesiyle, “Yerinde otur, sende cıva mı var?” demişti. Bilindiği gibi, cıva çok akışkan bir elementtir. Ben de öyle hareketli birisiydim. Mitolojik tanrılar düşünselerdi, herhalde İmralı kayalarına bağlamak kadar ağır bir cezayı akıl edemezlerdi. Buna rağmen tek kişilik hücredeki on iki yılımı doldurmuş bulunuyorum. İmralı, tarihte devletin üst yetkililerine uygulanan cezaların infaz edildiği bir ada olmakla ünlüdür. İklimi hem çok nemli hem de serttir. Fiziki olarak insanın bünyesini çökertmeye yatkındır. Kapalı oda tecridi eklence, bünye üzerindeki yıpratıcı etkisi daha da artar. Ayrıca yaşlanma sürecinin başlangıcında adaya alındım. Uzun süre Özel Kuvvetler Komutanlığı'nın denetiminde tutuldum. Son iki yıldır sanırım Adalet Bakanlığı'nın denetimi devreye girdi. Birer kitap, gazete, dergi ve tek kanallı bir radyo dışında iletişim imkânım yoktu. Tabii birkaç ayda bir yarım saatlik kardeş ziyaretleri ve 'hava muhalefeti' gerekçesiyle sıkça kesilse de, haftalık avukat görüşmeleri iletişim evrenimi teşkil ediyordu. Şüphesiz bu iletişim etkenlerini küçümsemiyorum, ama ayakta durmak için yeterli ilişki değildirler. Ayakta durmayı, çürümemeyi zihnim ve iradem belirleyecekti. Daha dışarıdayken kendimi hem yalnızlaştırmış hem de yalnızlığa karşı hazırlamıştım. Çok önemli bir bağımlılık ilişkisi olan aile, yakın akraba, hatta yakın arkadaş ve yoldaş ilişkisini soyutlaştıracak deneyimlerim olmuştu. Kadın ilişkisi önem-

li olmakla birlikte, o da soyutlaştırdığım bir ilişki alanıydı. Nazım Hikmet'in tamamen tersiydim. Çocuk edinmemeye ahdım vardı. Daha lisedeyken edebiyat hocasından on numara alan kompozisyon yazımın başlığı şöyleydi: "Sen benim için hiç doğmayacak çocuksun!" Sanırım bu yazıyla zorlu geçen çocukluk yaşamlarını konu edinmek istemiştim. Fakat tüm bu deneyimler İmralı'daki dayanma gücümü izah etmeye yetmez. Şunu da belirtmeden geçmemeliyim. İmralı sürecinde bana dayatılan komplo, umudun zeresini bırakmayan cinstendi. İdam cezasının infazı ve psikolojik savaşın uzun süre gündemde tutulması bu amaçlaydı. İlk günlerde nasıl dayanabileceğimi ben bile tahayyül edemiyordum. Yıllar bir yana, bir yılı bile nasıl geçirebileceğimi düşünemiyordum. Kendi kendime yerindiğim şöyle bir düşüncem oluşmuştu: "Milyonlarca kişiyi daracak bir odada nasıl tutabilirsiniz!" Gerçekten Kürt Ulusal Önderliği olarak, zindana giriş koşullarında kendimi milyonların sentezi haline getirmiş veya getirilmiştim. Halk da böyle algıliyordu. İnsan ailesinden ve çocuklarından yoksunluğa hiç dayanamazken, ben ölüme birleşmiş milyonların iradesinden bir daha hiç kavuşmamacasına ayrılmaya nasıl uzun süre dayanabilecektim! Halktan insanların birkaç satırlık mektupları bile verilmiyordu. Şimdiye kadar zindandaki yoldaşların büyük kısmı verilmeyen ve sıkı denetimden geçmiş az sayıdaki mektupları dışında ve birkaç istisna haricinde, dışarıdan hiç mektup almadım. Mektup gönderemedim. Bütün bu hususlar tecridin yol açtığı durumu kısmen anlaşılır kılabilir. Fakat benim konumunun özgün yönleri vardı. Kürtlere ilişkin birçok ilke çıkış yaptıran kişi konumundaydım. Yarım kalan bu çıkışların hepsi özgür yaşamın olmazsa olmazlarıydı. Halkımızdan herkese, her toplumsal alana ilişkin ilk çıkış yaptırmış, ama hiçbirini güvenilir eller ve koşullara terk edememişim. Bir aşığı düşünün: İlk aşkı için çıkış yapmış, ama tam tutuşacakken elleri hep havada kalmış. Benim toplumsal alanlardan özgürlük çıkışlarım da hep böyle havada kalmıştı. Kendimi toplumsal özgürlük alanlarında adeta eritmişim. 'Ben' diye bir şeyi de pek geride bırakmışım. Toplumsal açıdan zindan süreci böylesi bir anda başlamıştı. Tarih boyunca Anadolu ve Mezopotamya'daki iktidar ve devlet

politikaları ve stratejilerinde yoğunca ilişkiler yaşanmış, sıkça ortaklaşan modeller denenmişti. Türk-Kürt ilişkilerinde de tüm kritik dönemlerde benzer modeller tercih edilmişti. Bu model en son Ulusal Kurtuluş Savaşında denenmişti. Savunmada bu kısımları yoğunca işledim. Teorik bir model halinde sunmanın yanı sıra, pratik çözüm projesine dönüştürmenin sadece Türk-Kürt ilişkileri değil, Ortadoğu'nun büyük çıkmaz yaşayan benzer sorunlarının çözümü için de muazzam değeri vardı. Özellikle kapitalist modernitenin dayattığı pozitivist dogmatizme karşı hem tarihî gerçeklerle oldukça uyumlu, hem de pratik çözüm için herkesin ideallerine en yakın unsurları içeriyordu. Tarihsel gelişmelerin ışığında iktidar ve devlette ilişkin olarak demokratik modernite, demokratik ulus ve demokratik özerklik kavramları üzerinde yoğunlaşmamın önemli etkisi vardı. Diğer bir tarihsel gerçeklik, merkezî iktidar kavramının istisnai, yerel iktidar kavramlarının ise kural olduğuna ilişkin tespitti. Günümüzde merkezî ulus-devlet kavramının bu bağlamda tek ve mutlak model olarak sunulmasının kapitalizmle bağını doğru kavradıkça ve içyüzünü daha anlaşılır kıldıkça, yerel çözümlerin demokrasi için taşıdığı önem daha iyi kavranıyordu. Aslında dış koşullar, devlet, idare ve cezaevinin kendisi saraylara özgü bir donanımda olsa dahi, bana özgü tecride nasıl dayanıldığını açıklamaya yetmez. Temel etkenler koşullarda ve devletin yaklaşımlarında aranmamalıdır. Belirleyici olan, benim kendimi tecrit koşullarına ikna etmemdir. Öyle büyük gerekçelerim olmalıydı ki tecride dayanabileyim, tecritte de olsa büyük bir yaşamın sergilenebileceğini kanıtlayayım. Bu temelde düşününce, öncelikle iki kavramsal gelişmeden bahsetmeliyim. Şiddet ve iktidar arasındaki ilişki için de benzer sonuçlara varmışım. Şiddetle iktidar ve ulus olmanın tercihimiz olamayacağı açıktı. Zorunlu öz savunma gerekleri olmadıkça, şiddetle toplumsal avantajlar elde etmenin sosyalizmle de alakası yoktu. Öz savunma dışında tüm şiddet biçimleri ancak iktidar ve sömürü tekelileri için geçerli olabilirdi. Bu yöndeki kavramsal gelişim, barış sorununa daha ilkeli ve anlam yüklü olarak yaklaşmaya büyük önem atfediyordu. Dolayısıyla Kürtlere, hatta baskı ve sömürü altındaki tüm kesimlere

baskı uygulayan iktidar ve devlet elitlerinin 'ayrılıkçı' ve 'terörist' yaftalamalarını boşa çıkaracak epey kavramsal ve kuramsal birikime ulaşmıştım. Bu kavramsal ve kuramsal birikim temelinde devlet yetkilileriyle geliştirdiğimiz diyaloglar daha verimli oluyor ve pratik çözüm yolları için yaratıcılık sağlıyordu. Savunmanın değişik bölümlerinde izlenebileceği gibi, benzer birçok alanda toplumsal özgürlük ve hakikat algısındaki gelişmelerin katkısıyla teorik ve pratik çözümleri geliştirmek mümkün oluyordu. Sağlık sorunlarına yol açan fiziki nedenler dışında, İmralı'daki yaşamın katlanamayacağım bir yönü yoktur. Moral, bilinç ve irade gücü eskiye nazaran asla gerilememiş; tersine daha rafine hale gelmiş, estetikle beslenmiş ve güzel gelişme yönüyle zenginleşmiştir. Toplumsal hakikatlerin bilim, felsefe ve estetikle açıklanmasını geliştirdikçe, daha doğru, iyi ve güzel yaşamın olanakları da artıyor. Kapitalist modernitenin yoldan, hakikat yolundan çıkardığı insanlarla yaşamaktansa, hücremde tek başıma son nefesime kadar yaşamayı tercih ederim. İmralı'daki yaşamımla bağlantılı olarak halkımızca merak edilen bir soru, olası bir çıkış halinde nerede ve nasıl yaşayacağım ile ilgilidir. Pek hayalcilik yapacak bir kişilik değilim. Devrimci gerçekçilik denilen bir yaşam tarzının sahibi olduğum çok iyi bilinmelidir. Olası bir çıkıştan sonraki yaşamıma değil, daha çocukluktan itibaren geçen yaşam çizgime bakılırsa, bu tür soruların cevabı daha iyi verilebilir. Benim daha on yaş altı sınırlarda aile otoritesine karşı yürüttüğüm 'ilk isyanlar' bu konuda önemli ipuçları taşır. Daha o zamandan beri yalnız bir isyancıydım. Köy ve şehir toplumuna yönelik itirazlarımı savunmada yer yer ortaya koymaya çalıştım. İlgilenenler gereken sorular ve cevaplarını birlikte bulabilirler. Çok kısaca özetlemeliyim ki, benim için yaşam özgür yaşandıkça mümkündür. Özgür yaşamın ne olduğunu beş ciltlik bu son savunmamın temeli olarak açıklamaya çalıştım. Etik, adil ve politik olmayan yaşam, toplumsallık açısından yaşanmaması gereken bir yaşamdır. Genelde uygarlık ve özelde kapitalist modernite, oluşturduğu ideolojik baskı ve sömürü tekelleriyle, köleliğin her biçimine bulanmış, bol yalanlı, demagojik ve bireyci yaşamlarla yanlış yaşamayı mümkün kılar ve kabul etti-

rir. Toplumsal sorun denen gelişmeler de böyle ortaya çıkar. Adını ister sosyalist, ister özgürlükçü, ister demokrat veya komünist koyalım, kendine devrimci diyen her kişi aşırı sınıf, kent ve iktidarın baskı ve sömürsüne dayalı uygarlığa ve modern dönemlerin egemen yaşam tarzlarına itiraz etmek ve karşı çıkmak durumundadır. Başka türlü adil, özgür, demokratik ve toplumsal yaşam tarzı gerçekleşmez; dolayısıyla yaşanmaz. Bol yalanlı, yanlış, kötü ve çirkin yaşamlar yaşanır. Buna doğru temelli olmayan yanlış yaşam tarzı denilir. Benim yaşamım boyunca sorun yaptığım veya zaten sorunlu olan bu yaşam tarzının reddine ilişkin büyük çabam iyi anlaşılacak durumundadır. Aksi halde ne benim kişilik ne de Önderlik olarak kavranmam mümkündür. Kavramadan kişiliğime veya Önderliğime katılmak ve ondan yararlanmak isteyenler büyük hayal kırıklığına uğrayabilir. Doğru kavramak ve katılım göstermek kişisel değil toplumsal bir sorundur. İster içeride ister dışarıda, ister ana karnında ister fezanın herhangi bir anında ve mekânında olsun, insan yaşamı ancak toplumsal olarak özgür, eşit (farklılık içinde) ve demokratik yaşanabilir. Bunun dışındaki yaşam biçimleri sapaktır, dolayısıyla hastalıklıdır. Doğruya getirilmesi ve sağlıklı kılması için devrim dahil çeşitli toplumsal söylem ve eylemlerle mücadele edilir. Bunun için de etik, estetik, felsefi ve bilimsel zihniyet ve irade oluşturulur.

O halde olası bir çıkışta her nerede olursam olayım, hangi anda yaşarsam yaşayayım, mensubu olmaya çalıştığım toplumsallık için, bunun en trajik bir gerçeğini yaşayan Kürtler için, onların çözüm ve kurtuluş yolu olan demokratik uluslaşmaları için, parçası oldukları komşu halklar başta olmak üzere tüm Ortadoğu halklarının çözüm ve kurtuluş yolu olan Demokratik Uluslar Birliği için, onların da bir parçası oldukları dünya halklarının çözüm ve kurtuluş yolu olan Demokratik Uluslar Birliği için sonuna kadar gerekli olan her söylem ve eylem tarzıyla sürekli mücadele içinde olacağım doğaldır. Bunun gerekli kıldığı etik, estetik, felsefi ve bilimsel güçle büyük pay kazanan hakikat kişiliğimle yürüyeceğim, yaşamı kazanacağım ve herkesle paylaşacağım.

ÖNDERLİK İLE BÜTÜNLEŞELİM, İMRALI İŞKENCE SİSTEMİNİ PARÇALAYALIM, ÖNDER APO İLE ÖZGÜRLEŞELİM

Değerli Yurtsever Gençlik!

Özgürlük hareketimizin bütün mücadele alanlarının Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kilitlendiği bir süreci yaşamaktayız. Kürdistan özgürlük gerillasının soykırımcı, faşist rejime karşı sıktığı kurşun da bu amaç içindir, sokaklarda bu faşizme karşı öfkesini dile getiren annelerin zılgıtları da bu amaç içindir, yine Kürdistan'ı faşizm ve işbirlikçiliğe karşı ateş topu haline getirmek isteyen Apocu gençliğin isyancı duruşu da bu amaç içindir. Yani Kürdistan'da özgür yaşam için mücadele eden herkesin beyni ve yüreği Önder Apo için çarpılmaktadır. Peki, milyonları tek yürekte birleştiren Önder Apo'nun bu hakikati nedir? Yurtsever gençlik bunu nasıl

şekillenen kişilikte, ölü bir kişilik olmaktadır. İrade sahibi olmayan, çözümsüz, karamsar ruh hali bu durumun yansımalarıydı. Yine en büyük değerler için bile kılını kıpırdatmayan, kendisi adına savaşmayan, celladına sevdalı bir gerçeklik söz konusuydu. Önder Apo, yaşanan bu soykırım gerçekliğini şu şekilde ifade etmiştir " Bir insanın bataklıkta yaşayıp ve oradaki kirli suyu içtikten sonra, güzel bir su içtiğini söylemesine benzer bir durum, Kürdün içinde olduğu gerçeklik gibiydi" demektedir. Önderlik gerçekliği Kürdün bu baş aşağı gidişine 'dur' demenin adı olmaktadır. Bundan kaynaklı Önderlik, Özgürlük yürüyüşünün temeline; **"Ey yaşam, ya seni özgür yaşayacağım ya da seni hiç yaşamamış sayacağım"** hakikatini koymuştur.

ele almalı ve ne yapmalıdır? Bu sorular ve bu sorulara verilecek doğru cevaplar yakıcılığını her zamankinden daha fazla hissettirmektedir.

Önder Apo, özgür yaşamın ifadesi olmaktadır. Bu açıdan özgür yaşamın ne olduğunun bilince çıkarılması, köle ve sömürü altındaki yaşamın ne olduğunun farkındalığı ile mümkün olmaktadır. Önder Apo, Kürdistan koşullarında yaşam adına en ufak bir kırıntının bile kalmadığından bahsetti. Bunu 'kendine ihanet etmemiş tek bir Kürt kalmamıştır' diye tanımladı. İnsanlık için yaşam yaratan bu topraklar, sömürge ve işgalcilik altında ölüme mahkûm edilmişti. Bu koşullar altında

51 yıllık bu kutsal yürüyüş, bu hakikatin dile gelmesi, dile gelenin örgütlenmesi ve örgütlenenin de mücadele vermesi ve savaşmasını ifade etmektedir. Bu anlamda özgürlük mücadelemiz, Kürdistan'ın yaşam umudu olmaktadır. Bu umudu yaratan büyük değerler bileşkesi vardır. Burada Kemal pir, M. Xeyri Durmuş, Kızıl yıldız Ali Çiçek'in yaşam için ölüme yatırılan kutsal bedenleri vardır. Burada dörtlerin, Zekiye Alkan'ın ve Sema Yüce'nin arındıran, güzelleştiren ateşi vardır. Burada Egitlerin, Beritanların, Erdalların düşmanın üzerine kustukları öfke ve intikam ruhu vardır. Burada Çiyagerlerin, Axinlerin ve Zeryanların sonun muhteşem olacağına dair sonsuz inanç ve güvenleri vardır. Bu

değerlerimizin her biri özgür yaşamın örülmesinde bir hakikat taşı olmuşlardır.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Büyük kahramanlıklar, büyük kişilikler is-temektedir. Bu açıdan Önder Apo, Kürdistan gerçekliğinde, özellikle Kürt gençliğinde var olan kişiliği değiştirmeyi temel bir çalışma-olarak belirlemiştir. Bunun için mucizevi bir çaba harcamıştır. İmralı işkence ve soykırım sisteminde Önderlik, 24 saat bunun çabası ve arayışı içerisinde olmaktadır. Sömürge altında şekillenmiş, ruhunu ve düşüncesini düşmana satmış kişiliklerle, büyük işlerin yapılamayacağı açıktır. Ya da özgür yaşama, köle kişilik özellikleriyle erişilemeyeceği de ortadır. O açıdan Özgür yaşam, Özgür kişilik gerektirir. Bu da zihniyet ve vicdan devrimini istemektedir. Şu husus güneş kadar net ve açıktır ki kendinde özgür kişiliği yaratmanın ve onun mücadelesini vermenin yolu zihniyet ve vicdan devrimini gerçekleştirmekten

geçmektedir. Bundan dolayı Özgürlük mücadelemizi, bir zihniyet ve vicdan hareketi olarak tanımlamak gerekmektedir. Önderlik, İmralı soykırım ve

tecrit sisteminde sürekli olarak bunun mücadelesini verdiğini belirtmekte ve 24 saat zihniyet ve vicdan devriminin gerekliliğini vurgulamaktadır. Bundan kaynaklı Özgür yaşam yolunun bu hakikatten geçtiğinin bilincinde ve sorumluluğunda olmamız gerekmektedir. Günümüzde soykırımcı, özel savaş rejiminin saldırılarına baktığımızda asıl hedeflenenin Kürdistan gençliğinin zihniyeti ve vicdanı olduğu bir gerçektir. Zihniyette milliyetçiliği, dinciliği, cinsiyetçiliği, bilimciliği yerleştirmeye çalışmaktadır. Bununla kapitalizmin zehrini Kürt gençlerinin beynine enjekte ederek, çürümeyi sağlamayı amaçlamaktadır. Yine vicdani olarak aşınmayı yaratmak amacıyla liberal ve yoz anlayışlarla, duyarsızlaşmayı hedeflemektedir. Bu şekilde at gözlüklü ve teneke yürekli kişilikler açığa çıkarılmaktadır. Bu amaçlarına ulaşmak için her türlü kirli yöntemi uygulamaktadırlar. Soykırımcı, faşist türk devleti özel savaşın tüm aygıtlarını devreye koyarak ve 24 saat yürütmüş olduğu psikolojik savaş yöntemle-

riyle, Kürdistan gençliği şahsında tüm topluma zihinsel ve vicdani kırımını dayatmaktadır. Yurtsever Kürdistan gençliği, şunu iyi bilmelidir ki Kürdistan'da faşist, soykırımcı türk devletin varlığı, zihinsel ve vicdani anlamda yok oluşturmaktadır. Kendi özünden, kimliğinden, kültüründen, dilinden ve her türlü toplumsal değerinden kaçıştır. Özgürlük, öze dönüş anlamı taşıyorsa, faşist türk devleti öze ihanet anlamı taşımaktadır. Kürdistan'da uygulanan soykırım politikalarında bu gerçeklik çıplak bir şekilde karşımıza çıkmaktadır. Açlıkla terbiye edilmek istenen Kürt gençliği, soykırımcı, faşist özel savaş rejimine muhtaç edilmek istenmektedir. Nan'ın ülkesinde nan'sız bırakılan Kürt gençliği, yaşamını sürdürmek için faşizmin dayattıklarına itaat etmek zorunda bırakılmaktadır. Bu şekilde düşünmeyen, sorgulamayan, toplumsal sorunlar karşısında duyarsızlaşan bir gençlik profili yaratılmaya çalışılmaktadır. Yani uysallaştırılmakta ve ehlileştirilmektedir. Yine

“Ey yaşam, ya seni özgür yaşayacağım ya da seni hiç yaşanmamış sayacağım”

bireyciliği yaşamın her anında şahlandırarak, toplumsallığı bitirmektedir. Bunu zihniyette pekiştirmek için soykırımcı faşist rejimin yaydığı, toplum kırım kalıpları bellidir; “ Her

koyun kendi bacağından asılacaktır” ya da gemisini kurtaran kaptan olacaktır. Bu zehirli ifadeler toplumsallığın altına koyulan birer dinamit işlevi görmektedir. Şöyle bir algı yaratılmaktadır; “ Kendini düşünürsen akıllısındır, başkalarını düşünürsen ya da toplumsallığa değer verir veya saygı gösterirsen enayisindir.” Bu durum hakikatin ters yüz edilmesi anlamına gelmektedir.

Toplumsallıkta bireycilik, kendini düşünme en büyük ayıp olmakta iken, soykırımcı, özel savaş rejimi bireyciliği şahlandırarak, toplumun her türlü kutsalına saldırmaktadır. Kürdistan gençliğinde toplumsal ahlaki parçalamak ve duyarsızlığı geliştirmek için uyguladığı yöntemlerden biride tacizi, tecavüzü, fuhuşu geliştirmektedir. Soykırımcı, faşist türk devleti, özel olarak eğitip, Kürdistan'a gönderdiği çeteler yoluyla bu saldırılarını gerçekleştirmektedir. Bu şekilde toplumun ahlaki değerleri aşındırılacak ve ölçüsüzlüğün, ilkesizliğin önünü açmaktadır.

Bir bütün olarak türk özel savaş rejiminin Kürdistan'daki varlığını, bir tecavüz rejimi olarak ifadelendirmek daha doğru olacaktır. Zihinsel, vicdani, kültürel, ekonomik olarak Kürdistan toplumu ve gençliği üzerinde uygulanan soykırım politikalarında bu durum görülmektedir. Bundan kaynaklı Önder Apo, özgür yaşamın temel ilkelerini ahlaki ve politik ölçüler olarak koydu. Zihniyet ve vicdan devrimini de başat görev olarak belirledi. Özellikle bu görevlere sahip çıkması gerekeninde, toplumun mücadele öncüleri olan kadın ve gençlik olarak ifade etti. Bu anlamda yurtsever gençliğin temel sorumluluğunun Önderliğimizin, şehitlerimizin yarattığı bunca değeri öz savunma bilinciyle korumak ve geliştirmek olduğu aşikârdır. Yurtsever gençlik, sistem içerisinde sisteme karşı mücadele vermelidir. Bunun tarzını ve nasıl olacağını Önder Apo'nun 51 yıllık, her anı nefes nefese olan gerçekliği, yaşam ve çalışma tarzı bizlere göstermektedir. Soykırımcı, faşist rejimin her türlü anlayış ve yaklaşımlarından kendimizi arındırarak mümkün olacaktır. Önder Apo, bu durumu 24 saat sistemi kusmak olarak belirtti. Yani zihinsel ve vicdani devrimin kişiliklerde kesintisiz sürdürülmesini ifade etti. Bununda Önder Apo gerçekliğinde kendimizi eğitmekle olacağı açıktır. Önderliğimizin savunmaları ve çözümlemeleri, özgür yaşamın manifesto-sudur. Önderlik, 'süzülmüş bal gibi bu hakikat size sunuyorum' demektedir. Bu açıdan Kürdistan yurtsever gençliği kendini bu hakikat ışığında eğitmeli, arındırmalı ve Apocu özgür yaşam ideolojisiyle donatmalıdır.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Önderliğimiz üzerinde geliştirilen 9 Ekim uluslararası komplo sürecinin yeni bir yıl dönümüne girmektedir. Kürt toplumu ve gençliği başta olmak üzere Önder Apo tüm insanlığa yeni ve özgür bir yaşam sunmuştur. Soykırımcı, faşist türk devleti başta olmak üzere 34 emperyalist ve işbirlikçinin bu komplo içerisinde yer almasını, bir intikam hareketi olarak ele almak gerekir. Önderlik, bu zalim ve soykırımcı sistemin sömürü çarkına çomak sokmuş ve toplumların kanı üzerinden oynanan oyunu bozmuştur. Önder Apo 5. savunmada şöyle demektedir; 'Yaşamın geneline ilişkin olarak hakikat algısını güçlü yaşamak yaşamın en keyifli anı-

na, daha doğrusu yaşamın anlamına erişmektir. İnsanlar niçin yaşadıklarını doğru kavramışlarsa, herhangi bir yerde yaşamak kendileri için sorun olmaz. Yaşam sürekli hata ve yalanlar içinde geçerse anlamını yitirir. Böylece yaşamın yozlaşması denen olgu ortaya çıkar. Keyifsizlik, rahatsızlık, kavga, küfür yoz yaşamın doğal sonucudur. İnsan yaşamı hakikat algısı gelişkin olanlar için tam bir mucizedir. Yaşamın kendisi büyük heyecan ve coşku kaynağıdır. Yaşamda evrenin anlamı gizlidir. Bu gizi fark ettikçe, zindanda da olsa yaşama katlanmak diye bir sorun olmaz. Zaten zindan özgürlük içinse, orada büyüyecek olan hakikat algısıdır. Hakikat algısıyla büyüyen yaşam en zor acıları bile mutluluğa dönüştürebilir.' Önder Apo en katlanmaz mekân ve anları, uluslararası komplo sistemini ve soykırımcı sömürgeci türk devletinin tüm komplo politikalarını İmrâlı soykırım sisteminde büyük direnerek boşa çıkarmıştır. Bu anlamıyla en büyük direnişçi Önder Apo olmaktadır. Niçin yaşadığımızı, yaşamın anlamına erişmezsek, uğrunda savaşmayız da. Kazanmanın yolu savaşmaktan geçmektedir. Elde edilen zafer Önder Apo şahsında tüm insanlığa karşı yürütülen komplonun boşa çıkartılmasıdır. Kazanmalıyız! Çünkü her şeyden önce halkımız ve topraklarımız büyük bir işgal altında. Kendisine yaşama hakkı tanınmayıp, tüm değerlerinden uzaklaştırılmaya ve sömürgecilik için düşünen ve onun için üreten bir toplum yaratılmak istenmektedir. Bunun da en somut ifadesi yok olmak demektir. Komployla amaçlanan budur. Uygulanmaya çalışılan bu soykırım uygulamalarını boşa çıkartmak için bu savaşı zaferle taçlandırmak zorundayız. Kazanmalıyız. Yurtsever gençler olarak, var olmanın temel kıstası, varlık nedenimize kasteden düşmanları alt etmektir. Bunun için de Önder Apo direnişiyle, mücadelesiyle bütünleşmeliyiz. Önderliğimizin soykırım sisteminde tutulduğu her an biz yurtsever gençler için intikam sebebi olmalıdır. Bu işkence sistemini, bu soykırımcı rejimin başına yıkma zamanı gelmiştir. Gün Önder Apo'nun hakikatiyle bütünleşme günüdür, gün Önder Apo'nun fedaisi olma günüdür, gün İmrâlı işkence ve tecrit sistemini parçalama günüdür, gün soykırımcı faşist türk devletinden hesap sorma günüdür...

DİRENEN BÊRÎTAN GERÇEKLİĞİ ÖZGÜR DAĞLARDA ZAFER YAZIYOR!

Kendi kişilik, katılım ve eylemleriyle mücadele tarihimizde büyük bir doğrultu oluşturan ve tarihi bir anlamda yaratan kahraman şehitlerimiz olmuşlardır. Bu anlamıyla her ayı, her günü bir kahramanlık olan tarihimizde Eylül-Ekim ayları da bu anlama sahiptir. Özel de Ekim ayına direniş ve savaşçılık rengini veren Şehit Beritan gerçeği var. Şehit Beritan arkadaşın eylemci duruşu var. Teslimiyete karşı, direnişin sembolü olan Şehit Beritan'ın vasiyeti var. Kuşkusuz her aya büyük bir yüceliği veren bu kahramanları eksiksiz uygulamanın, takipçisi olmanın sorumluluğuyla karşı karşıyayız. Özgürlük hareketi olarak, içinden geçtiğimiz tarihi sürece bakıldığında da tıpkı geçmişte olduğu gibi yine teslimiyet ve imha dayatılmakta, özgürlük hareketimiz ve Kürt halkı tasfiye edilmeye çalışılmaktadır. Önderliğimiz üzerinde uygulanan insanlık dışı, artık hiçbir onurlu insanın kabul edemeyeceği ahlaksız politikalar devam etmektedir. En küçük hücrene kadar direnişe kesilmiş, direnişi yaşam tarzına dönüştüren Önder Apo hiçbir tecrit politikasını tanımadan

bizlere de direnmeyi öğretmektedir. Kadınların eşsiz yoldaşı, bizlere onurlu mücadelenin özgürlük aşkıyla nasıl yaşanılacağına yolunu kendi duruşuyla yaşamın her anında göstermektedir. Direnerek yaşamayı öğretmekte, kılavuzluk etmekte ve bu anlamıyla yaşam kaynağımız olmaktadır. Şehitlerin büyük vasiyetlerine cevap olan, Önderliğimiz olmaktadır. Kadın ordulaşması ve komutanlaşmasını geliştirerek, Kadın Özgürlük Mücadelesinde tarihi bir dönüm başlatmıştır. Şehit Beritan arkadaş nasıl ki yaşam ve eylem çizgisiyle 1992'de gelişen büyük Güney operasyonu karşısında, başta işbirlikçiler olmak üzere, teslimiyetçi anlayışa karşı, Apocu direniş çizgisini yaşamsallaştırmanın efsanevi sembolü olmuşsa, Önderliğimiz de kadın ordulaşmasıyla kadına eşsiz yoldaşlığını bizlere göstermiş ve Beritan'ın ardılları olan biz genç kadınlara "özgür kadın tarihi" mirasıyla var olmanın yolunu göstermektedir.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!
Şehit Beritan arkadaşın eylemini ve her şey-

den önce Şehit Beritan arkadaşın kişiliğini derinlikli anlamak, hem yaşadığımız süreç açısından, hem de özgürlük mücadelesinin geliştirilmesi açısından bizler için bir ihtiyaç olmaktadır. Beritan'ı, Beritan yapan hangi gerçekliklerdir? Şehit Beritan arkadaş bir duruş ve aynı zamanda bir çizgidir. Önder Apo "Beritan çizgisi yaşamsallaştırılmalıdır" derken, içinden geçtiğimiz süreçte hareketimize dayatılan teslimiyetçi ve soykırım politikaları karşısında, yükseltilmesi gereken direniş çizgisinin önemi ve gerekliliğini ortaya koymaktadır. Beritan çizgisi yalnızca bir eylem ile sınırlı ele alınamaz. Şehit Beritan arkadaşı bu eyleme götüren bir yaşam tarzı vardır. Yaşamı gibi, bir eylem duruşunun da sahibi olmuştur. Böylesi büyük ve kutsal eylemlere sahip olmak, yaşamda savaşıarak, yaşamda eyleme durarak başlamaktadır. Yaşamdaki direniş eylem ile zafere ulaşmaktadır. En küçük hücrelerine kadar yaşama anlam katan özgür ve fırtınalı bir kişilik var. Şehit Beritan; "Devrim fırtınalı kişilik ister. Sıradan kişiliklerle devrim yapılmaz, devrimci işler başarılmaz." demektedir. Bu da onun savaşıcılığını ve yine tıpkı kendisinin belirttiği gibi "Savaşıkça güzelleşir, çoğalır, savaşıkça severiz" Önderlik ilkelerinin yaşamda nasıl anlama ka-

vuşturduğunu göstermektedir. Bu anlamıyla Önder Apo Şehit Beritan'ın temel bir özgür yaşam ilkesi olduğunu ve benim duruşum Beritan'ın duruşudur demektedir. Özgürlük ahlakının Beritan kişiliğinde ve eyleminde dile geldiğini belirtmektedir. Beritan çizgisi bu anlamıyla özgür kadın çizgisi olmaktadır. Kürt özgürlük tarihimiz bir yönüyle sınıflı uygarlık sistemine karşı bir direniş tarihi ise, bu tarihin en başat öznesi de Kürt kadını olmaktadır. Kürt kadınları direnişin adı olmayı başarmışlardır. Direnişlerinin özü olan, ruhlarına ihanet etmemişlerdir. Ruhunu yabancıya işgalciye ve işbirlikçi haine asla satmamıştır. Bunu koruyan, bedel veren de hep kadınlar olmuştur. Ana tanrıça kültüründen günümüze bu miras Beritanlar ile korunmuş, büyütülmüş ve bugün Sergelê, Zap, Avaşin ve Metina da ve yine en son Gabar da Beritan Nurhakların çizgisinde kahraman YJA-STAR gerillaları, mevzilerde savaşıp direnişçiler

ile yenilenmektedir. Direnen Beritan çizgisi bu anlamıyla özgür dağlarda zafer yazıyor. Bu direnişlerin temelinde özgürlük olduğu için son derece anlamlıdır. Tüm tarihimizi bağlayan "özgürlük-kölelik" ikileminin günümüzde de pdk çizgisindeki ihanet gerçekliğini de aşan ve düşmanlaşan, faşistleşen ve soykırım politikalarına yönelen saldırıları karşısında dönem biz genç kadınlardan da Beritanca direnmeyi ve sağlam bir duruşun sahibi olmamızı istemektedir. Ekim ayında gerçekleşen 9 Ekim komplosuna da karşı da ancak bu tarz bir direnişin, duruşun sahibi olmakla kazanabiliriz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Önder Apo; "Kendi kendini örgütlemeyen bir halk köledir. Kendi kendini örgütleyip yönetemeyen bir cins de köledir ve kölelikten kolay kolay kurtulamaz. Her şeyden önce örgütlenmeye inanmalısınız. Örgütlenmenin gereğine inandıktan sonra, rollerinize göre kendinizi hazırlamalısınız" demektedir. Bu gerçeklik doğrultusunda yaklaştığımızda özgürlük hareketinin ilk grup aşamasında, Kurdistan koşullarında bir kadının örgütlenmesi ve parti saflarına katılması başlı başına bir devrim niteliği taşımaktaydı. İlk öncü kadın gerillalar şahsın-

*Toprağa gömülen kadınların
çıgıllıkları Önder Apo ile can
bulmakta*

da verilen emek ve bedeller ile tüm Kurdistan'da yaratılan algılar kırılmış ve kadının yaşamın en anlamlı gerçeği olduğu ve ezberletilen, kodlanan kadına ait olarak gösterilen tüm kölelik özelliklerine karşı, kadın ordulaşmasıyla özgür kişilikler inşa edilmeye başlanmıştır. Bu da beraberinde yeni bir karakter, yeni bir kişilik inşa etmiştir. Köle kadın kişiliğinden, özgür kadını yaratmak kolay olmamıştır elbette. Büyük bedeller ve emek verilerek özgür kadın tarihi yazılmış ve günümüz koşullarında evrenselleşen tüm dünya kadınlarının feyz aldığı bir gerçekliği açığa çıkarmıştır. Faşizan ve erkek egemen bir sistem içerisinde kadının yeniden dirilişi, kimlik ve irade haline gelmesi, anı anına mücadeleci bir kişiliği geliştirerek, savaşçı bir karakteri kendinde yaratarak bu süreç oluşa gelmiştir. Kadının da savaşabileceği, kadının da bir irade olduğu, kadının da kendi varlığı ve kimliği ile topraklarını

savunabileceği gerçeği Beritanlar çizgisiyle Kurdistan'da yeni bir bakış açısı ve özgür kadın modelini yaratmıştır. Kaybedilen öz, kaybedilen ruh kendi gerçekliğini bulmuş ve kendi gerçekliğine kavuşmuştur. Günümüz gerçekliğini ele aldığımızda da aynı politikaların devrede olduğunu görmekteyiz.

Tarih tekerrür etmekte ve kadının direniş ruhuna, kimliğine ve iradesine karşı bir saldırı söz konusu. Kısacası varlığımız büyük bir saldırı altındadır. Bu anlamıyla genç kadınlar "ihanet ve özgürlük" çizgilerinin neyi temsil ettiği gerçeğini iyi bilmelidirler. Bitirilme, tüketilme, yok edilmekle yüz yüze. Böylesi anlarda, böylesi dönemlerde bizler için esas olan büyük ve öncü çıkışlar yapmaktır. Soykırım biz genç kadınlar için direneceğimiz esas nokta olmalıdır. Beritanlaşan özgür kadın kimliği ile bugüne kadar özgürleşen kadın, özgür bir toplumun, özgür bir dünyanın yaratılacağına ve bunun kadın eliyle olan inancımızla her türlü düşman karşısında direndik ve direniyoruz. Bu anlamıyla günümüz savaş koşulları direnişi kat be kat arttırmamızı gerektirmektedir. Böylesine geniş bir ufka sahip olan mücadele gerçeğimiz, arayışları olan tüm genç kadınlarında buluşacağı tek çizgidir. Çünkü amaçlara ulaşma doğru bir kararlaşma ve özgür yolu seçmekten geçmektedir. Bu doğru yolun kılavuzluğunu, Önderliğini yapan Önder Apo Kürt kadınına özgürlüğe çekmekle yetinmemiş, Kürt kadını şahsında özgürleşme iddiası ve arayışı olan tüm kadınlarında Önderliği olmuştur. Önder Apo emeği ve çabasıyla gelişen kadın, gelişen ülke gelişen toplumsal gerçeklik olmuştur. Kadın özgürlük mücadelemiz bugün Hindistan'da kadın katliamlarını protesto eden binlerce eylemciye "JIN JIYAN AZADI" yaşam felsefemiz olan sloganı attırıp, pankartını açtırıyorsa bu ideolojimizin büyüklüğünü göstermektedir. Devasa bir hareket olduğumuzu ve Kürt genç kadınları olarak dünyada bir model olarak ele alındığımız gerçekliğini bir kez daha bizlere göstermektedir. Topra-

ğa gömülen kadınların çığlıkları Önder Apo ile buluşmakta, ölü topraklardan kurtuluş sağlanmakta ve her alan devrimsel çıkışı yaratmaktadır. Kapının önüne çıkamayan kadınların, dağların doruklarında savaşmalarıyla bu günlere gelinmiştir. Bu bir anlamda kadına güç, irade ve gelecek kazandırmanın yanı sıra, bir yaratma eylemidir. Tüm bunlardan da öte toplumsal altüst oluşu yaratma eylemidir. Önder Apo bunu "toplumsal boşanma" olarak nitelendirmektedir. Artık kadınların büyük bir dünyası vardır. Bu dünyaya öncülük edecek olan Kurdistan'lı genç kadınlar olarak bu mirası sahiplenmeli ve en önde mevzileri tutarak örgütlenmeli, savaşmalı ve özgürleşmeliyiz. Kürt genç kadınları inkar, imha ve ihanete karşı yönünü dağlara vererek, direniş mevzilerinde yer almalıdırlar. Şölenlerimizde, festivallerimizde, mollarımızda kendi dilimiz, rengimiz ile bir halay çekmemize bile engelleyen düşmana karşı en güzel halay savaş mevzilerinde çekilir, en güzel halay özgür dağlarda çekilir, en güzel halay star ülkesinde çekilir demeli ve gerilla halayını dağlarımızda, öz topraklarımızda çekmeliyiz. Düşmana verilecek en büyük cevap, alınacak en büyük intikam ve Önder Apo'ya doğru yoldaşlıkta gerillaya katılım ve özgür yaşamla olacaktır. Savaşılmadan, mücadele edilmeden kazanılmayacağını iyi anlamak ve kavramak gerekir. Dünyanın hiçbir yerinde Kürt kadını gibi direnişi, ey-şanmış ve toprak savaşı, irade savaşı, var olma savaşı veren başka bir halk, başka bir kadın topluluğu yoktur. Başta YJA-STAR olmak üzere her yerde direnen kadınlardır. Eyleme geçen kadınlardır. Savunmasını hem ideolojik hem örgütsel hem de askeri olarak geliştiren yine Kürt kadınlarıdır. Bakure Kurdistan ve Türkiyeli genç kadınlar olarak, gerilla saflarında yer alarak, lanetli 9 Ekim komplosunu, Kurdistanı yok etmeye çalışan faşist ve soykırımcı hegemon güçlerden intikam almanın ve Özgür Önderlik ile Özgür Ülke de buluşmanın vaktidir!

YCK İLE KENDİ KİMLİĞİNİ BULAN ÖĞRENCİ GENÇLİK - 2

YCK Gençlik örgütlülüğünün Bakurê Kürdistan'da kendisini devrimci bir kimlik haline getirmesini sağlayan özellikleri iyi anlamak gerekmektedir. YCK'nin güçlü bir çıkış yapmasını sağlayan esas dayanak kendini doğru ve iyi bir şekilde eğitmesinden geçmektedir. Önderlik eğitimlerinden beslenmesidir. Eğitim çalışmaları, temel çalışma olarak görülmüştür. Bu durum kendisi ile beraber çok güçlü bir nitelik birikimini de doğurmuştur. Önderlik perspektif ve yazıları üzerinde, parti kaynakları üzerinde sürekli ve derinlikli bir yoğunlaşma olmuştur. Bu durum sadece kadrolar ile sınırlı kalmamıştır. Yerel düzeydeki üniversite gençliği de bu eksenle kendini eğitmeyi temel çalışma olarak önüne koymuştur. Sürekli bir şekilde araştırma ve inceleme içerisinde olma durumu söz konusudur. Bu gerçeklik kendisi ile beraber ne yaptığını bilen, bilinçli bir gençlik kimliği oluşturmuştur.

Düşünsel anlamda kendini çok fazla yorma durumu söz konusudur. Önderlik ve parti gerçekliğine dair bir konuyu ya da bir ismi, tarihi bilmemek bir zayıflık olarak görülmektedir. Bundan kaynaklı yoğun bir okuma ve tartışma kültürünü beraberinde getirmiştir. Düşünsel ve ideolojik anlamda yakalanan yoğunlaşma düzeyi etkisini çalışmalarda da göstermiştir. Kadro ve çalışanın bu şekilde ideolojik bir netlik ve nitelik kazanması, YCK gençlik kimliğinin özünü oluşturmuştur. YCK, üniversite gençliğini Apocu eğitim ile öncü haline getirmiş ve kadrolaştırmıştır. Böylece Apocu ideolojide kendini derinleştirmiş, güçlü bir kadro potansiyeli açığa çıkarmıştır. O dönem gerçekliğine ilişkin böylesi bir kültür söz konusudur; Mücademizin 1987 yılına ait kaynaklar YCK'nin elinde bulunmakta ve bu kaynaklar her yıl bir sonraki öncülere devredilmektedir. Bu kaynaklara çok özen gösterilmekte ve aynı titizlikle de korunmaktadır. Bundan dolayı ilk çıktığı gün gibi bu parti materyalleri kalmaktadır. Bu oluşturulan kültürden anlaşılacağı gibi YCK'yi bir Apocu gençlik kimlik haline getiren eğitim

çalışmalarının düzeyi olmaktadır. YCK, gençlik hareketi açısından büyük bir kültür yaratmıştır. " Bir lokma ve bir hırka " felsefesi bunun en önemli kanıtı olmaktadır. Çok zorlu şartlarda çalışmalarını geliştirmiş ve maddi yaşam ve anlayışlara karşı bir duruş ve mücadele içerisinde olunmuştur. YCK öncü kadro ve yurtsever öğrenciler; örgütlülüklerini de bu yaşam tarzı ve kültürü etrafında şekillendirmişlerdir. YCK, illegal bir örgütlenme olduğundan kaynaklı dar bir örgütlenme tarzını esas almıştır. Merkez örgütlenmenin kimlerden oluştuğu bilinmemekle beraber, bir ağ şeklinde alt komiteleşme ve örgütlenmeler ile etkisini güçlü hissettirmiştir. Düşmanın onca saldırı ve yönelimine karşı bu örgütlenme tarzındaki incelikten kaynaklı her zaman kendini hızlı toparlamış ve yenilenmiştir. Düşman, YCK örgütlülüğüne her zaman çok sert bir şekilde yönelmiştir. Bu anlamda YCK'nin birçok şehidi bulunmaktadır. Sadece İstanbul'da bir yılda on dört şehit verildiği dönemler olmuştur. Düşmanın bu şekilde yönelmesinin sebebi öncelikli olarak YCK'nin üniversitelerdeki hakimiyeti ve kurduğu güçlü örgütlülüğü olurken, diğer bir sebebi ise örgütlenme tarzını deşifre edememe durumudur. Devrimci hareketler için önemli ve tarihi bir yer olan Haydarpasa Kampüsü bir bütün olarak YCK'nin etkisi ve ağırlığı altındadır. Türkiye ve Kürdistan'daki üniversitelerde hâkim ve örgütlü gençlik gücü olarak varlığını hissettirmiştir. Dar bir örgütlenme tarzına sahip olması, düşman tarafından deşifre olmaması açısından avantaj sağlarken, başta üniversite gençliği olmak üzere bütün gençliğe hitap edecek bir düzeye de ulaşması önünde bu tarz engel yaratmıştır. Vurgulanması gereken diğer bir nokta ise YCK öncüsü ve çalışanı, hangi üniversitede faaliyet yürütüyorsa o senenin sonunda gerillaya katılır, bir sonraki döneme yeni öncü ve çalışanlarla devam edilirdi. Bu kültür bir gelenek halinde uzun bir süre üniversitelerde kendini devam ettirmiştir. YCK'nin en önemli özelliklerinden biri de eylemsellik düzeyi ve çizgisi olmaktadır. Rêber Apo ve

özgürlük gerillası etrafında kilitlenen bir ruh ile bu eylemsel hat geliştirilmektedir. Oluşturulan etkili birimler ile düşmana ait hedeflere dönük yoğun bir eylemsellik içerisinde olunmuştur. YCK, eylem-örgütlenme ve eğitim diyalektiğini gençlik hareketinde doğru ve sonuç alıcı bir şekilde kurmuş ve uygulamıştır. Eylem ile örgütlemiş, örgütlenme ile eğitmiştir. YCK, düşmana anladığı dilden cevap vermenin adı olmuştur. Geliştirdiği sert ve vurucu eylemler ile düşmanın kimyasını bozan bir tarza sahip olmaktadır. Özellikle Önderliğimize karşı geliştirilen Uluslararası komploya karşı en etkili eylem gücü YCK çizgisi ile açığa çıkmıştır. Deyim yerindeyse soykırımcı ve sömürgeci güçlere karşı taş üstünde taş bırakmamıştır. Özellikle İstanbul'da geliştirilen eylemsel hat adeta düşmanında travma yaratmıştır. Dönemin İstanbul Emniyet Müdürü yapılan eylemler karşısında, eylemlerin bir merkezden örgütlenmediğini, o yüzden bir hakimiyet kuramadıkları ve durduramadıkları açıklamasını yapmıştır. Yine dönemin ABD başkanı bu kadar tepkiyi beklemediklerine dönük açıklamalarda bulunmuştur.

Zindanlar öncülüğünde geliştirilen "Güneşimizi karartamazsınız" eylemlerini, YCK geliştirdiği eylem tarzı ile tamamlamıştır. Bir bütün olarak YCK'yi bir devrim örgütlenmesi olarak tanımlamak gerekmektedir. YCK,

Kendini devrim karşısında sorumlu gören bir gençlik hareketidir. Oluşturmuş olduğu kültür, yaşam ve çalışma tarzı Apocu gençlik hareketinin özünü temsil etmektedir. Bundan kaynaklı Özgürlük gerillasını da büyüten temel güç konumundadır. Çalışmaların ölçüsü gerilladır. Gerilla yaşamı ve duruşu gençlik tarafından her yönü ile model alınmaktadır. Gerillaya Yoğun katılımı olmaktadır. YCK'nin kendisi doğrudan Bakur'daki birçok eyaletle ilişkili olduğundan kaynaklı eyaletlerdeki gücü büyüten, besleyen bir pozisyonudur. Gerillaya toplu katılımların en yoğun olduğu zamanı ifade etmektedir. Üniversite gençli-

ği grup grup gerilla saflarına katılmaktadır. YCK çalışmalarının özü gerillalaşma temeline sahiptir.

YCK yarattığı kültürle Apocu gençlik kimliğini oluşturmuştur. Bu kimlik gençlik hareketinin özünü ifade etmektedir. Apocu gençlik kimliği, bilinç düzeyi yüksek olan ne yaptığını ve ne için yaptığını bilen bir karakterdedir. Duruşu, yaşam tarzı, yoldaşlık ilişkileri, kitleler üzerindeki etkisi ve ağırlığı olan bir gerçekliği söz konusudur. Amacı net olduğundan kaynaklı mücadele yol ve yönteminde de zenginliği, yaratıcılığı sağlamıştır. Faşist, soykırımcı düşman karşısında duruş sahibi olmak isteyen, Apocu ideolojide derinleşmek isteyen ve özgür yaşam arayışında olan Kurdistan'da ki öğrenci gençlik, YCK içerisinde kendini bulmuş ve anlamlı kılmıştır. Bundan kaynaklı günümüzde devrimci öğrenci gençliğin kendine esas alacağı çok büyük bir mücadele mirasının olduğunun bilincinde olması gerekmektedir. YCK'nin oluşturmuş olduğu bu miras, devrimci öğrenci gençliğinin mücadele yolunu daha fazla

aydınlatılabilecektir. Bu nedenle daha fazla araştırılmasına ve incelenmesine ihtiyaç olduğu bir gerçekliktir. Bazen çok fazla diğer ülkelerin devrimci öğrenci mücadele mirasları okunuyor, araştırılıyor ve örnek alınıyor. Fakat yürüttüğümüz mücadelenin kendisinin çok büyük bir mirası

yanı başımızda durmaktadır. Bunu belirtirken devrimci mücadele vermiş ülkelerin miraslarını tanımayalım, bilmeyelim anlamında belirtmiyoruz. Tabi ki bilinmesi ve tanınması gerekir. Fakat bizim mücadelemizin yaratmış olduğu devrimci mirastan bihaber olup, farklı arayışlarda olmak doğru değildir ve yanlış sonuçları da beraberinde getirecektir. Bundan kaynaklı devrimci öğrenci gençliği YCK mücadele mirasını her yönüyle iyi araştırmalıdır. Günümüz mücadelesine rehber yapmalıdır. Bu şekilde devrimci öğrenci gençlik kendi kimliğini bulabilir ve anlamlı kılabilir.

KENÊ ROJHAT LI ZAGROSÊ OLAN DIDE

Li ser her patîqayeke çiyayên Kurdistanê şopa hevalek heye, dema ku mirov di wan patîqeyan re derbas dibe, mirov wan hevalan nebîne jî, bi şopa ku hiştine xwe di giyanê me de didin hîs kirin. Dengê wan, kenê wan, sitranên wan di guhê me de lîlan dide. Bê guman careke din nedîtina wan jî dilê mirovan diguvişîne, hêrsa mirov jî di he-man demê de li hember rastiya dijmin xurtir dike. Her ku tê bîra mirov ku çiqase hevalên me yê bedew bi destê xayîn û dijminên gelê Kurd hatine şehîd xistin, hestên tolhildanê û xwîna hevalên xwe li erdê nehiştin di mirovan de kûrtir dibe.

Zivistana sala 2006'an du yekîneyên hevalê xort û yekîneyeke hevalên jin yanî weke tabûrekê em li nuqtaya zivistanê bûn. Rojekê ku me perwerde didît, dengê qerebalixa hevalek ji derveyî dibistanê dihat. Dema em derketin navberê me ji hevalê nobedar pirs kir ew dengê kê bû, got ku hevalek ji perwerdeya şervanê nû hatiye, pir zindî ye, navê wî Rojhat e.

Rojhat ji Enqere'yê bû, di zaningehê de hevalan nas dike û biryara tevlibûnê dide. Dema me ew dît bi carekê ve kete dilê her kesî. Bejna xwe kurt bû, pir zindî, rûken bû û gelekî jîr bû. Dengê wî yê pir xweş jî hebû, hem di axaftin de, hem di helbest gotin de hem jî di sitran gotinê de. Aliyên wî yê wêjeyî û hunerî jî pir li pêş bû. Zû bi jiyana gêrîla re bû yek. Mirov digot qey bi salane di nava gêrîla de ye. Di pêvajoya zivistanê de li gel ku nû hatibû jî, her mijareke perwerde radibû li ser daxivî. Êdî zivistan û bihar jî qediya û her yekîneyek li gorî xebatên heyî vesaziya wan çêbû. Yekîneyek ji bo tepeyê pêş yê herêma ku em lê bûn hate erkdar kirin, yekîneyek jî ji bo nobedariya tepeyê paş yekîneyek jî ji bo çêkirina cihê goristana şehîdan. Cara yekem bû ku li Zagrosê goristaneke şehîdan wê bi-hata çêkirin. Yekîneya me jî ji taximeke hevalên jin û taximeke hevalên xort pêkdihat û

ji bo çêkirina goristanê derbasî nuqtaya ku hatibû diyar kirin bû. Di germahiya Tîrmehê de me dest bi çêkirina goristanê kir. Hemû heval bi xwestek û moral tevli kar bûn. Heval Rojhat jî di vê yekîneya me de bû. Li gel ku kareke bi westan bû, sitranên heval Rojhat û moralê wî di nava kar de hêz dida tevayî hevalan. Bi roj me kar dikir, êvaran jî me agir pêdixist û li derdora agir sitran digot. Heval Rojhat gelek sitran bi me da jiberkirin da ku em bi hev re bêjin, yek ji sitrana ku herî zêde jî digot sitrana "Adiyaman, Yolu Yaman" bû. Dema ku me kar dikir carekê heval Rojhat bi henekî got tirba koşeyê wê bibe ya min, ji bo ku ez nehêlim kes bireve. Em hemû pê re kenîyan.

Piştî du heyvan xebatê çêkirina goristanê û hîn ku goristan tam neqediya bû heval Rojhat pêşniyar kir ku biçe cebheyê pêş da ku di warê çalakîyên leşkerî de aktif bibe. Pir bi lez dixwest fêrî her tiştî bibe, mîna ku qet demê wî nîne û dixwaze bi demê re têkeve nava pişbirkê. Heval Rojhat bi israra xwe derbasî qada piratîkê eniya pêş bû. Piştî 20 rojan li ser derketina heval Rojhat ji yekîneyê, sibehekê femandara yekîneya me heval Şerda Mazlûm em kom kirin. Çavê wê tijî hêsir bû û rûyê wê melûl bû. Agahiyeke ku em matmayî hiştin neçar bû ku bide me. Heval Şerda beriya ku agahî bide qala buyerê kir. Buyer ji devê hevala Şerda wiha hate vegotin; "Heval Rojhat, Heval Hogir û Heval Dilovan ji bo ku biçin keşfa qereqola dijmin bikin diçine tepeyê ku pir nêzî qereqolê bûye. Ew tepe hinek cihê wê mayîn tê de hene. Lê heval Hogir wî tepeyî baş nas dike û dizane ku kîjan cih mayîn lê heye, kîjan cih lê nîne. Lewma her dû hevalan jî hişyar dike ku bê agahiya wî tevnegerin. Heval Rojhat cihê ku lêye ji wir bi serê xwe hereket dike, hingî bi mereqe cihekî ku bala wî kişandiye dixwaze her ji wir de li cihê dijmin binêre. Piştî çend gavan davêje lingê wî li têlekê dikeve û mayînek diteqe. Mayîn ya kişandinê bû (çekmeli), ya balkêş jî

lingê heval Rojhat dema li têtê dikeve û têtê têtê kişandin, li gel ku Heval Diloan pir dûtê wî bûye jî, lê mayîn bi heval Diloan de diteqe û yekser lingek wî heya çongê diçe. Heval Rojhat li cihê xwe şoq û matmayî dimîne. Heval Hogir yekser jê re dibêje xwe bavêje erdê. Lê ew şaş maye, li cihê xwe cemidî maye, di wan kêliyan de dijmin jî dengê teqînê dibihîse û fêr dike ku hinek li tepe hene, lewma dest bi avêtina obîsan dike. Çend parçeyên biçûk yê obîsekê li zikê heval Rojhat dikeve. Lê qet nakeve xema wan parçeyan û zêdetir ew di xema Heval Diloan de ye û dîsa hewil dide ku zêdetir moral bide Heval Diloan û Heval Hogir û dibêje tişteke ku min bide tirsandin nîne, çend parçeyên biçûkin, lê rewşa Heval Diloan em gereke zû mudaxele bikin. Heval Rojhat li gel Heval Diloan dimîne heval Hogir jî, bi lez riya sê saatan dike saatek û nîv da ku agahî bide hevalên tabûrê û heval Diloan ji wir xilas bikin. Heya ku hevalên tabûrê digihêjin tepe, dibînin ku Heval Diloan hîn li ser hişê xweye lê gelek xwîn wenda kiriye. Çend heval yekser wî li ser derbas-kê dîkin û ji wir derdixînin, hevalên din jî li Heval Rojhat digerin, dibînin ku heval Rojhat li ber sixnaqekê dirêjkiriye. Dema heval diçin gel û gazî dîkin dibînin ku.....” Heval Şerda bi deveke lerizokî û bi qirikeke kelegirî got; “Heval Rojhat şe,şe,şehîd bibû”. Hemû yekîneya me bi matmayîbûnekê û bi yek dengî qîr kirin. Gotin têra tarîfkirina wê kêliyê nake. Mîna ku çiyayek li ser dilê mirovan be, mirov

zehmetiya nefes dan û standinê dijî. Mirov nikare bawer bike, hevalê te ku heya beriya çend roj bi te re bû, dîmenên wî hîn li ber çavên tene, dengê wî di guhê te de ye, axaftinên wî di hişê te de ye, çawa dibe ku ji nîşka de tu agahiya ku êdî careke din wî nabîne digre... Heval Rojhat perçeyên biçûk li zikê wî ketibûn, xwîn nehatibû, lê jiber ku pir av vedixwe, dibece. Jê re dibêjin (iç kanama). Lewma Heval Diloan jî haya xwe ji rewşa Heval Rojhat nebû, wer difikire ku Heval Rojhat razaye, jiber Heval Diloan bi xwe jî ne di rewşeke ku bi dû Heval Rojhat de bikeve û ew jî naxwaze Heval Rojhat bi rewşa xwe ve bide mijûl kirin.

Cenazeyê Heval Rojhat li goristana ku bi xwe tê de xebitî hate veşartin. Ew cenazeyê yekê bû ku kete wê goristanê. Heval Rojhat pir bi lez, kurt û tijî jiyan kir. Ez bawer û hîs dikim ku hîna kenê Heval Rojhat li Zagrosê olan dide. Bandora şehadeta Heval Rojhat li ser hevalan gelekî kir. Ji bo min bi xwe jî kesayeta Heval Rojhat û buyera şehadeta wî ji heval û buyerên ku herî zêde li ser min bandor kir. Yê ku carek Heval Rojhat bidîta ne mumkun bû ji bîr bikira, îca bi buyereke wiha jî şehadeta Heval Rojhat, mirovan zêdetir bi hêrs dike. Ev hêrs jî sedema soza me di şexsê her hevalek de ji tevayî hevalên me yê şehîd re dibe.

Kürdistan Heftanîn

1992 yılının Newroz ayında Parti'ye katıldım. Partiye katıldıktan sonra eğitim görmek için heftanîn alanında Mehmet Karasungur akademisine geçtim. Kuşkusuz katılmadan önce Önderliği bir düzeye kadar tanıma vardı fakat daha çok duygusal temeldeydi. Bundan kaynaklı Önderlik sahasına gitmek ve O'nu görmek istiyordum. Bu en büyük hayalimdi. İlk kampa gittiğim zaman Heval Cıwan'ı gördüm. Heval Cıwan'a Önderliği görmek istediğimi ve O'nun yanına gitmek istediğimi belirttim. Çok heyecanlı olduğumu gördükleri için onlarda benimle şakalaşarak "acele etme gidersin heval" dediler. Ertesi gün Aram arkadaş yanımıza sicillerimizi almak için geldi. Aram arkadaş da aynı şekilde Önderliğin yanına ne zaman gideceğimi sorunca oda bana " ne zaman gelişersen o zaman gidersin" diye belirtti. Bende hiç durmadan peki nasıl gelişeceğim, gelişmek için ne yapmam gerekiyor diye sorunca oda bana " arkadaşlar önüne hangi görevi verirse kutsuz bir şekilde görevlerini başarıyla gerçekleştirirsen ve ne kadar çalışıp emek verersen o kadar erken gelişirsin. Bu şekilde Önderlik sahasına gidip Önderliği görürsün" dedi. Bundan sonra evimin dağlar olduğunu ve buna göre kendimi hazırlamam, geliştirmem gerektiğini belirtti. İlk dağ sahasına geldiğim zaman var olan koşullardan kaynaklı her ne kadar biraz zorlanmış olsam da, ülke sevgisi ve aşkı, Önderliği görme heyecanı ve umudu tüm zorlukları bize şerbet kıldırıp içirtiyordu. Bundan kaynaklı önüme çıkan zorluklara boyun eğmeden ve yılmadan hangi görev olursa olsun yapmak için sürekli kendimi öneriyordum. Biran önce Önderliği görmek için her şeyi yapmaya çalışıyordum. Partimiz o zamanlar biz kadrolarından rapor istiyordu ve hazırladığımız raporların sonunda da önerilerimizi yazıyorduk. Ben

hazırladığım bütün raporların öneri kısmına sürekli Önderlik sahasına gidip Önderliğimi görmek istediğimi yazıyordum. Arkadaşlar benim Önderliği çok merak ettiğimi ve görmek istediğimi bildikleri için kendilerini le birlikte getirdikleri Önderliğin fotoğrafını bana verdiler. Ben o günden sonra her gece uyumadan önce Önderliğin fotoğrafına bakıp öptükten sonra öyle uyuyordum. Önderliğin fotoğrafı benim için büyük bir maneviyattı...

1994 yılında katıldığım eylemde başımdan ağır yaralandım ve bunun yanında da bir gözümü kaybettim. Doktorlar tedavi olmam için ya Suriye'ye ya da Rojhilat'a gitmem gerektiğini söylediler. Ben yaralandığım zaman çok duygusallaşıp hüznlendim. Artık Önderliği göremem diye çok hayıflanıyordum. Önderliği fiziki olarak sağlamken görmek istiyordum. Çünkü durumumdan kaynaklı istenilen düzeyde ve daha iyi katılım sağlayamamaktan korkuyordum. Arkadaşlar Suriye'ye tedavi görmem için gitmem gerektiğini belirttiler. Ben bir yandan Önderliği görmeyi çok fazla istiyordum ama bir yandan da Önderliğin yanına sağlamken gitmek istiyordum. Bu düşüncelerimle 12 yaralı arkadaşla birlikte Suriye'ye geçtik. Yaklaştığımız her an heyecanım fazlalaşıyordu. bir yandan da yaralanma durumumu düşünerek kendim için büyük bir eksiklik olarak ele alıyordum. Rojava'ya ulaştığımızda ilk olarak Dêrîk de bir eve geçtik. Evin içerisi kırmızı, sarı ve yeşile boyanmış, evin her tarafı Önderliğimiz ve şehit arkadaşların fotoğraflarıyla süslenmişti. Ben evi bu şekilde görünce çok fazla duygulandım ve ağlamaklı hale geldim. Bakur'da biz sarı, kırmızı, yeşil rengi takamazken, şu an kaldığımız evi böyle görmek beni içten etkiledi ve özgür bir Kürdistan dayım hissiyatını yarattı. Daha sonra Şama doğru yola çıktık ve Şama yaklaşıncaya kalp atışlarım daha çok atmaya başladı, yerimde duramıyordum ve duygularıma hakim olamıyordum. O an duyduğum heyecan ve aşk çok farklıydı ve bu aşk benim için halende devam etmektedir.

Önderliği Görünce:

Bir anda arkadaşlar toplanın Önderlik geliyor deyince heyecandan yüreğim ağzıma gelmişti. Toplamda 60 arkadaşla bir-

likte Önderliği karşılamak için sıraya girdik. O kadar heyecanlıydım ki sanki üzerime yavaş yavaş kaynar su dökülüyordu ve ben ağırlaşıyordum. Önderlik beyaz taksiden inince üzerinde lacivert bir pantolon, gökyüzü mavisi bir gömlek ve ayağında bir sandalet vardı. Önderlik içeriye girince ve ben O'nu görünce hareket edemiyordum, sanki bir mıknatısla yere yapışmışım gibi hissediyordum. Önderlik herkese selam verdi ve sıra bana gelince elini uzatarak "merhaba heval" dedi. Önderliği görüyordum, sesini duyu-yordum fakat heyecandan Önderliğe selam vermek için elimi kaldıramıyordum. Önderlik bir kez daha "merhaba heval" dedi ve ben yine hareket edemedim. Önderlik benim heyecandan donduğumu ve ağırlaştığımı anlayarak hafif bir şekilde tokat atarak "kendine gel heval" dedi. Önderlik böyle yapınca sanki donarak buza dönmüş vücudum yavaş yavaş çözülde ve kendime geldim. Önderlik selam verdikten sonra içeri geçti ve bizde ardından geçtik. Biz toplam 5 kadın arkadaşlık. Erkek arkadaşlar bizden önce içeriye girdikleri için en önde oturdular ve bizde arkada kaldık. Önderlik bu şekilde görünce hemen kadın arkadaşların öne gelmesi gerektiği söyledi. Erkek arkadaşlar önden kalktı ve biz öne oturmak için geçtik. Önderlik tüm arkadaşlara soru soruyordu ve arkadaşlarda Önderliğin sorularını cevaplandırıyordu. Sıra bana gelince bende ayağa kalktım ve Önderliğin sorularını ayakta cevaplamak istedim. Fakat başım hala sargılı olunca Önderlik bana "otur heval" dedi. Ben de ayakta daha iyiyim böyle kalabilirim diye belirttim. En son oturmadığım için Önderlik sandalyeden kalkıp iki eliyle omzumdan tutarak beni öylece sandalyeye oturttu. Önderlik arkasını döndükten sonra ben tekrardan ayağa kalktım. Önderlik inatçı bir kişiliğimin olduğunu anlayınca bir şey demedi ve Önderliği nasıl tanıdığımı sordu. Ben de Önderliği yanımda var olan fotoğrafla tanıdığımı belirttim. Önderlikte bana "bunca yıldır fotoğrafıma bakarak mı direndin!" diye sordu. Bende doğrudur Başkanım çünkü okumam yazmam yoktur dedim. Bundan kaynaklı Önderlik "eğer bizle yaşamak istiyorsan bizleri okumalı ve öğrenmelisin, bizimle yaşamak için sadece fotoğraf yeterli değildir" dedi. Önderlik detaylara önem vererek insanların öğrenmesi için büyük emek veriyordu. Bu yüzden bana okuma yazma öğretmek için

birkaç arkadaş görevlendirdi. Önderlik dağ yaşamımız ve savaş alanındaki durumumuzla ilgili birçok soru sordu ve bende cevap verdim. Nerede kaldığımı, eğitim gördüğümü ve nerede yaralandığımı sorunca bende Heftanın diye cevap verdim. Önderlik adımı neden Kürdistan olduğunu sorunca cevap verip vermeme konusunda tereddüt yaşadım ama doğru olan düşüncemi söylemem gerektiği için bende Kürdistanın manasının bu kadar büyük olduğunu bilmiyordum dedim. Bu cevabıma karşı Önderlik çok içten bir şekilde kahkaha atarak güldü. Sonra şakacı bir tavırla yani Kürdistanın manasının bu kadar büyük olduğunu daha önce bilseydin yine gelmez miydin diye sorunca bende yok yine gelirdim diye belirttim. Önderlik son farklı bir şey belirtmek istiyor musun diye sorunca bende bir şey daha söylemek istiyordum ama nasıl dile getireceğimi bilmiyordum. Hızlı bir karar alarak bir anda anlatmaya başladım. 1992 yılında biz çok genç bir arkadaşla aynı mevzide savaşıyorduk. Cephanemiz bittiği için ben cephane almaya gittim. Dönünce Dijwar arkadaşına tank vurmuştu ve çok ağır yaralanmıştı. Dijwar arkadaş slogan atarak hangi arkadaş Önderliği görürse O'na selamlarımı iletisin dedi. Bende Dijwar arkadaşın şahadetini ve selamını Önderliğe söylerken, Önderlik birden masaya oturdu ve 10 dakika boyunca kafasını elleri arasına alarak düşünerek bekledi. Önderlik çok fazla etkilendi ve çok kötü oldu. Ben Önderliği öyle görünce çok etkilendim fakat şehit bir arkadaşın vasiyeti olduğu için söylemem gerekiyordu. Önderlik bir anda "Heval ma bende ülkeye gelmek istemiyor muyum. Ma bende arkadaşlarımı görmek istemiyor muyum. Hepinizden çok ben dağda olmak isterdim. Kırk yıldır hayalim olmasına rağmen sizin için gelemiyorum. Dağa gelirim eğer düşman size saldıracak ve siz kendinizi koruyamayacaksınız. Ben sizin şahadet sebebi-niz olmamak için gelemiyorum. Bu durumda yine sizler önümde engelsiniz" dedi. Hepiniz için özgürlük alanları açıp yer yaptım ama sizler benim için bir yer yapamadığınız için gelemiyorum dedi. Önderlikle karşılaştığım ilk an böyleydi. Önderliğin tarzı, ayrıntı ve detaylara bakış açısı çok farklıydı. Her şeye çok fazla önem veriyor, durmadan öğretiyor ve hesaplamaya çalışıyordu. Önderlik benim için her yönüyle çok öğreticidir ve benim yaşama sebebidir.

Di Herikîna Şoreşê De Yek Ji Van Hewariyên Apoyî Jî Bû Özgür Ronî

Rê kete tava serê siharê. Di asoya çiyayê Serhedê de xwe berda nava bajarê Wanê navçeye Qelqelî û nava gundê Hezarê. Ji tîrêjên xwe ewladek welidand.

Ji welatekî bindest

re şerkerek welidand,

Ji bê hêvitiya gelan re hêviyek welidand,

Ji bê rêkan re rêk welidand û ji welatê bê av ewladek welidand da ku

Bikaribe ew erdê terikî yê bi salan av bide û şênkayiyê bîne welatê xwe dayika bextewar û hêja.

Gelo welatek heye ku diqîre lê deng ve-nade, gelo gelek heye ku ji bo bi nasname-ya xwe re bijî bi êrişên xwînxwar a qirkirinê re derbas dibe, gelo zarokek heye ku hîn di bin mehdera dayika xwe de bi zordariyê re rû bi rû dimîne û pêlistokê wan bûbe qewana ku gelê wî pê hatibe qetil kirin. Vaye rastiya zarokên Kurd û Kurdistanê bi vî çendî dilêş, dilşewat û xembar e...

Ev rastî her weke qederek hatibe daqur-tandin jî lê hin caran jî hin kesayet derdikeve ku vê dîroka bextreş ser û binê hevdu dike û qedera ku hatiye nivisandin diçirîne. Di oxira azadî û serxwebûnê de berdelên giranbûha digre berçavan û derketinên dîrokî pêşdixîne. Yê ji vê derketina dîrokî re serkeşiyê kir Rêber Apo bû. Rêber Apo bi afirandina milîtanên azadiyê ve heqîqetek

têknaçe derxist holê. Ev heqîqet mîna çemekî ku bendavan bi erdê re dike yek di sala 1978'an de dest pê kir û heya roja me ya îro weke lêhî-yekê faşîst û nokeran dide ber xwe û ber bi serkeftinê ve diherike.

Di nav vê herikîna şoreşê de yek ji van hewariyên Apoyî jî bû Özgür Ronî. Heval Özgür Ronî bi navê xwe yê malê Özgür Alparslan li Wanê di nav malbateke welatparêz a ji eşîra Milan de jidayîk dibe. Dilpakî, safîbûn û cewherîbûna herêma Serhedê xwe di heval Özgür de jî dityesîne. Malbata wî di welatê herî xweşik Kurdistanê de dixwaze bi awayek azad wî bidin jiyîn. Lê rastiya dijminê herî mezin a Kurdan dewleta tirk a faşîst û qirker li warê wan jî rûyê xwe yê qirêj her nîşan dide. Heval Özgür bi çîrokên zordestiya dewleta Tirk mezin dibe. Qetliyama 33'ê gule hîn jî di kilaman de li ser ziman e. Zordestan tenê welatê Kurdistan perçe nekirine, bi ser de jî her cure zilm û zordarî bi avakirina sînoran re domandine. Derbaskirina van sînoran weke suc hatiye dîtin û bûye sersedemê qetilkirina mirovên wê herêma. Dijminê xwînxwar bi vî rengî bi hovîtiya xwe ve her li ber çavan bûye. Heta paşnavê malbata Heval Özgür jî para xwe ji vê faşîzmê girtiye û di fermiyeta dewletê de weke Alparslan hatiye qeydkirin. Heval Özgür di bin siya faşîzmek wisa reş de jiyan dike û mezin dibe. Her wiha heta dibistana amadeyî li Qelqe-

liyê di mektebên bişaftinê yên dewleta tirk de mecbur dimîne ku bixwîne. Li wir jî rastî êrişên çewisandinê yên girêdayî polîtîkayên tirkirinê tê. Li beramber ferzkirinê dewleta tirk a faşîst ew jî weke navê xwe hîn di zarokatiyê de dest bi lêgerîna jiyana azad dike. Piştî demekê dema refên amadeyî diqedîne ji bo biçe debara malbatê bike mecbur dimîne ku ji gund berê xwe bide bajarên Tirkiye û diçe Stenbolê. Di kûraniya dilê xwe de hîs dike ku ji bihûştê gundê xwe berê xwe daye dojehek. Jiyana bajêr jê re pir sexte û dirû tê û diltengiyek mezin jiyan dike. Bi taybetî dema ku polîtîkayên dewleta tirk a faşîst a ku Kurdan mehkûmî birçîbûnê dike û mecbur dihele ku berê xwe bidin bajarên dibîne hêrsa wî û nefreta wî yê li dijî dijmin zêdetir dibe. Bi demê re di dema ku karê aboriyê dike de li Stenbolê ciwanên welatparêz nas dike û yekser dikeve nav têkoşînek aktîf. Weke ku bi salane bendê bûye bi kelecaneke mezin û bi şanaziyek ji dil ber bi şoreşgertiyê ve gavên mezin davêje. Her ku diçe li ser zanebûna dîrokê, zanebûna dijmin xwe kûr dike û li beramber vê yekê di xwe de hişmendiya têkoşînê pêşdixîne. Îrade, bawerî û zanebûna xwe bi her awayî qewîm dike. Di encamê de hem êrişên ku li ser gelê welatparêz hem jî bi taybetî êrişên ku li ser Rêber Apo bi awayek fîzîkî pêk tê dibe sersedema bingeîn a lêpîrsînek kûr û bi vî rengî di sala 2008'an de biryar digre ku tevî nav refên doza azadiya Kurdistanê bibe. Derbasî qada Kelareşê dibe û li wir demek tevî kar û xebatan dibe. Piştî wê derbasî perwerdeyek şervanên nû dibe. Di perwerdê de xwe di xeta Rêber Apo de çekûrext dike, lêhûrbûnek pir xurt ava dike û bi tarzek fedayî û seknek fedayî ji bo tevahî karên şoreşê xwe amade dike.

Despêkê di qada Zagrosan de gêrîlatiyê dike. Li wir bi hevaltiya Şehîd Reşîr Serdar û Çîçek Botanî pir bandor dibe. Hevaltiya ku li Zagrosan rû bi rû dimîne girêdanbûna wî ya partî û şoreşê hîn zêdetir xurt dike, bi vê rihê re di şexsê xwe de gelek tecrûbe û danehev kom dike. Ji aliyê leşkerî û şer ve pêşketinê mezin jiyan dike. Bi awayek çalak tevî pratîka Zagrosan dibe û di derblêxistinê li dijî dijmin de rola xwe dileyîze. Her wiha di wê demê ji ber êrişên dewleta Tirk a faşîst û qirker a bi çekên kîmyewî dema 36 heval şehîd dikevin, heval Özgür jî

dibe şahidê vê yekê. Ev şehadetane di jiyana Heval Özgür de dibe weke werçerxekî û rihê xwe yê tolhildanê digihîne lûtkeyê. Piştî wê di nav a xebatên ciwanên Apoyî de, li qadên weke Rojhilat, Rojava, Başur û Geliyê Reş de bi erkên cur bi cur re bi rola xwe radibe û bi awayek fedaiyane, rihê ku ji Reşîr Serdaran girtiye ve bi ser erkên herî diwar de dimeşe. Tevî ku di nav demê de bi awayek giran birîndar dibe dîsa jî xwe bi rihê PKK'ê derman dike û bêtî ku bisekine tevî pêvajoyê dibe.

Heval Özgür beriya her tiştî bi jîrbûn û zîrekî xwe ve cudabûna xwe dide hîskirin. Di pratîkê de bi jîrbûna xwe hemû erkên diwar yên şoreşê bi hêsanî pêktîne. Kesayetê weke ciwayê ye. Bênefê xwe dide têkoşînê. Seknandin, rawestandin çiyê nîzane. Li ku derê erkên zor û zehmet hebe, astengiyên dijmin hebe, karên ku nehatibin çareserkin hebe, Heval Özgür li wir bi zîrekiya xwe dibe hêza çareseriyê. Ji bo wê jî demên dirêj xebatên sînor dide meşandin. Li ser sînoran her carî bi xeteriyên cur bi cur re rû bi rû dimîne û her tim bi valaderxistina tedbîrên dijmin ve erkê xwe serdixîne. Di van erkan de gelek caran buyerên xeternak jî jiyan dike. Gotin di cîh de be henekê xwe bi mirinê dike. Tevî ku caran dikeve xefikê dijmin, di destê dijmin de dimîne û rû bi rûyê mirinê tê dîsa jî xwe jê rizgar dike û xwe digihîne hevalên xwe. Ji bo wê Heval Özgür di nav hevalên xwe de weke gurê sînoran tê naskirin. Di van xebatên xwe yên pîroz de di encama kedek bêhempa de sedan şervanên azadiyê digihîne nav refên gerîllayên azadiya Kurdistanê. Sînorên ku dijminên Kurdan di perçekirina welatê bihûşt Kurdistanê de lê datînin perçe perçe dike û bi vî rengî ji dijminê faşîst tola zarokatiya xwe jî radike. Bersiva herî watedar di şexsê heval Özgür de bi vî rengî jîndar dibe. Heval Özgür bi coş û kelecana xwe û bi girêdanbûna xwe ya Rêber Apo ve weke deryayekê ye. Diçe ku derê li wir renekî mayînde dihele. Di rastiya Rêber APO de kûrbûna xwe dihele ku di her kêliyê jiyana xwe de rihê hevaltiyê geş bike. Ji felsefeya Rêber Apo derdikeve rê û eniya hevalên xwe digihîne ezmanan. Ev çendî ji hevalên xwe, ji hevaltiyê hez dike ku weke evîndarê hevalan xwe digihîne sirê evînê. Bi sekna xwe ya tijî hevalti dilê hevalên xwe jî

fetih dike û dilgermiyek daîmî ava dike. Heval Özgür li beramber dijmin bêrehm e, rastiya dijmin bi hemû hovitiya xwe ve ji zarokatiyê de dibîne û dizane, ji ber wê tu carî li dijî dijmin ji sekna xwe tawîzan nade. Li kêleka vê yekê li beramber hevalên xwe jî heta dawî hestiyar, dilnizim û tijî hestên hezkirinê ye. Di dema berxwedaniyên rêveberiyê xweser a Bakurê Kurdistanê de dizane ku hevalên wî di dorpêça dijmin de ne û dixwaze weke her carî wan hevalên xwe bi jîrbûna xwe rizgar bike. Lê dema dibîne ku xilasiya hevalan pir zehmet e kelogirî dibe û hestên xwe bi hemû paqijbûna dilê xwe parve dike. Bizanibe li cîhekî hevalek wî di tengaviyê de ye yan jî xeteriyê jiyan dike, di serî de xwe dide pêş û tevî hemû xeteriyan jî bi awayek fedaîyane dixwaze dest li rewşê verde. Ji bo wê di nav hevalên xwe de pir tê hezkirin û her tim tê gerandin. Di rewşên herî giran de jî bi kena xwe, bi henekên xwe dikare atmosferê herî giran jî ji hîholê rabike û motîvasyonek xurt ava bike.

Heval Özgür ev taybetmendiyên xwe yên bijarte ji kûrbûna xwe ya rastiya Rêber Apo digre. Qasî ku kesayetek pratîkçiyê lê her tim jî weke av û nan xwe di xeta fedaî ya Rêber Apo de perwerde dike. Di wê zanebûna kûr de ye ku pratîka serkeftî fahmkirin û pêkanîna ji sekna Rêber Apo pêk tê. Li gor wê her hewl dide ku layiqî Rêber Apo be, ji Rêber Apo re bibe bersivê xurt. Ji bo wê di xwe de sekneke komple ava dike. Li ku derê çi pêwîstî hebe xwe amade dike û ji bo serxistîna seferber dibe. Di dema rizgarkirina bajarên Rojavayê Kurdistanê de, di dema şerê Serêkaniyê de, di dema êrîşên dagirkeriya dewleta Tirk a faşîst a li ser Efrînê de cîhê xwe di nav şer de digre û bêyî ku fikarek cuda jiyan bike xwe tevlî dike.

Dîsa ji bo Bakurê Kurdistanê dibe xwedî kedek pir mezin. Hem di têkoşîna rêveberiyê xweser de hem jî di pêvajoya piştî şer her tim ji bo bilindkirina têkoşînê serê xwe diêşîne. Astengiyên ku dijmin dixwaze ferz bike li gel heval Özgür bêtêsîr e. Dijmin her carî ji bo pêşî lê girtina xebatan hin gav davêje, li beramber wê heval Özgür jî bi afrîneriya xwe çareyek peyda dike. Li gel wê neçarî nîn e. Her tim plan û projeyên nû pêş dixîne da ku li Bakurê Kurdistanê ciwan li der dora

rastiya Rêber Apo rêxistin bike, çalak bike û refên têkoşînê xurt bike. Danehevek mezin li gel xwe komdike ku êdî li ser xebatên Bakur rolek pêşeng bileyze. Ev sekna serkeftî ya Heval Özgür ji mezinbûna rihê wî yê Apogertê. Dest bavêje kîjan karê li wir teqez pêşketin, derketin, pêngav tê avêtin. Çavkaniya wê tevahî, ji rihê ku pê re hebû ve girêdayî ye. Heval Özgür di nav têkoşîna azadiyê de xwe digîhîne rihek azad a ku sînoran nas nake. Her diherike û bi xwe re diherikîne. Ma heqîqeta Apoyî jî ne ev herîkîna bê dawî ye. Heval Özgür tenê sînorên dagirkeran bi jîrbûna xwe perçe perçe nake, di heman demê de sînorên ku dil û mêjiyê Kurdan perçiqandibû jî perçe dike û di xwe de weke navê xwe kesayetek azad ava dike. Ew rihê azad dihêle ku însanek xweşik, dilpak, cewherî û fedaî avabibe. Vaye rastiya Özgür Ronî angû bi gotinên hevalên xwe Özgür Qelqelî bi vî rengî vejîn dibe û şewqa xwe dide tevahî Kurdistanê. Heval Özgür Qelqelî di dîroka 17ê Tîrmeha 2022'an de bi vî heqîqeta xwe ya bûbû perçeyek ji Rêber Apo ve tevlî nav karwanên nemiran dibe. Di dawiyê de ji bo tevahî hevalên xwe û tevahî ciwanên Kurdistanê mîrasa lehen-giyê dihêle da ku bi serkeftinê were tacîdar kirin. Ev mîras di têkoşîna azadiya Kurdistanê de her û her bijî û Qelqeliyê hevalên xwe nede ji bîr kirin...

Av har har diherikî

Jiber rukenî-ya lawê xweyê Egit

Çiya mest bubû bi

hembêz kirina parçeyê xwe

Rêheval soz dabû jibo kenê liser lêva, hestên paqij yê qehremanê Qelqeliyê.

Dê ala te dewir kirîye, bi şanazî bigîhinê asimanan...

Bakurê Kurdistan Özgürlük Devriminin Anahtarıdır

YCWK (Yekitîya Ciwanên Welatparêzên Kurdistanê) gençlik örgütümüzün yıl dönümüne doğru yaklaşmaktayız. Yıl içerisinde Bakurê Kurdistan'da önemli bir rol üstlenmiş, Bakur gençliğinin mücadele gücü ve devrimci kimliğinin adı olma noktasında önemli bir adım atmıştır. YCWK, Önder APO'nun fiziki özgürlüğünü temel amaç edinerek düşmanın her türlü işgal, ilhak ve sömürgeciliğine karşı devrimci duruş geliştirmenin andını içmiştir. Yine Bakurê Kurdistan'da Apocu gençliğin kendini her yönü ile ifade edebileceği, varlığını daha örgütlü ve anlamlı kılabileceği devrimci gençlik kimliğini ifade etmektedir. Böyle bir tarihsel rol ve misyon ile tarih sahnesinde yerini almış ve Bakur gençliğinin mücadele umudu olmuştur. Yıl içerisinde bu misyona denk duruş ve arayışlar olsa da, bu misyonun farkında olmayan, içeriğini tam anlamayan, ezbere ve

alışkanlıklardan kopamayan anlayış ve tarzlarda görülmüştür. Bundan kaynaklı kuruluş yıl dönümüne yaklaştığımız bu günlerde YCWK'nin rol ve misyonunu hatırlatmayı gerekli ve önemli görüyoruz.

Bakurê Kurdistan, mücadele tarihimizde önemli kilit bir yere sahip olmaktadır. Kurdistan özgürlük devriminin Bakurê Kurdistan devriminden geçtiğini bilmemiz gerekmektedir. Bakur, Kurdistan özgürlük devriminin anahtarıdır. Önder Apo, Özgürlük mücadelemizin tohumlarını ilk önce bu alanımızda atmıştır. Önder Apo ve kahraman şehitlerimiz; Kemaller, Hakiler, Mazlumlar, Ali Çiçekler devrimin temelerini atmışlardır. Bu devrimi mayalamışlardır. Özgürlük mücadelemizin ilk başladığı yerdir. Aynı zamanda her yerde özgür Kürdün katline feraman getiren, soykırımcı, faşist türk devleti burada bulun-

maktadır. Bu faşist zihniyet sadece Bakur' da da değil, tüm Kürdistan parçalarında, daha doğrusu Ortadoğu ve dünyada özgür Kürde yeminli düşmanlık yapmaktadır. İnşa edilen faşist zihniyetin gerçekliği şudur; Türk yaşayacaksa, Kürt ölmelidir. Yani Türkün varlığı, Kürdün yokluğu üzerinde kurulmuştur. Bu nedenle Bakurê Kürdistan'da faşist ve soykırımcı zihniyeti kırmak, özgür Kürt varlığının yaşam teminatı olmaktadır. Yine Önderliğimiz Bakurda, İmralı İşkence ve soykırım sisteminde bulunmaktadır. Sadece bu durum bile Bakur devrim mücadelemizin rolünü ve misyonunu anlamaya yetmektedir.

Bakur gençliği, mücadele tarihimiz boyunca her zaman stratejik bir rol üstlenmiştir. Önderliğimiz ve partimiz bir gençlik hareketi olarak çıkış yapmıştır. Bu karakter partimizin mücadele dinamiği ve rengi olmuştur. Sürekli bir şekilde bu hakikat devam ettirilmiştir. Önder Apo, savunmalarında gençliği toplumsal mücadelenin öncüsü olarak tanımlamıştır. Bu tanımlamaya uygun olarak, Bakur gençliği mücadelemizin tüm kritik süreçlerinde kendisinden beklenen duruşa layık olmasını bilmiş ve devrim karşısında sorumluluk almıştır. Bakur gençliğinin mücadele mirasına bakmak bu gerçekliği görmemiz için

yeterli olacaktır. YCK mücadele mirası bunun en önemli somut ifadesi olmaktadır. Üniversite gençliği öncülüğünde Apocu gençliğin kendini kimlik haline getirmesinin adı olmaktadır. Yine YDG-H yakın dönemde Bakur gençliğinin Apocu kimlikle kendisini bütünleştirdiğinde nasıl büyük gelişmeler yarattığını herkese göstermiştir. Bundan kaynaklı Bakur gençliğinin kendine rehber olarak alacağı çok büyük bir Apocu değer ve miras bulunmaktadır. YCWK, kendini bu miras üzerinden yaratmayı ve oluşturmayı esas almıştır. Özellikle vurgulamakta yarar görüyoruz ki YCWK, Bakur gençliğinin Apocu kimliğidir. Yani dar bir eylem örgütlemesi değildir ya da legal sınırlarda hareket eden bir oluşumda olmamaktadır. Apocu gençlik kimliği ne

anlama gelmektedir? Bu konuda bir derinlik sağlamaya ihtiyaç olduğu görülmektedir. Yaşam tarzıyla, amacıyla, oluşturduğu kültür ile farkını ortaya koymaktır. Bunların olması için ret ve kabullerin keskinleşmesi gerekmektedir. Yani ideolojik ve düşünsel bir düzey istemektedir. İdeolojik gerçeklik, ret ve kabullerin olması anlamına gelir. Apocu çizgiye göre hangi yaşamın ve çalışma tarzının doğru olduğunu veya hangisinin yanlış olduğunu bilmek önemli olmaktadır. İdeoloji, bu doğruların mücadelesini vermek, yaşama geçirmektir. Bu anlamda YCWK'nin neyi kabul ettiğini ve neyi kabul etmeyip, ona karşı savaştığını bir kez daha hatırlatmakta fayda görüyoruz. YCWK, Özellikle Apocu öğrenci gençlik mirası olan YCK tecrübesinden doğru bir şekilde sonuç çıkarmayı bilmelidir. YCWK, üniversite gençliği öncülüğünde gelişen bir hareket ve örgütlenme olmaktadır. Öğrenci gençlik aydın, okuyan-araştıran, sorgulayan ve asi özelliklerinden kaynaklı özgürleşme arayışında daha çabuk rol alabilmekte ve öncüleşebilmektedir. Bu nedenle öğrenci gençlik, özellikle üniversite gençliği YCWK kimliğini, kendi öz kimliği olarak görmeli ve ona göre de bir sahiplenmeyi geliştirmelidir. Bu anlamda sadece eylem örgütü olarak yaklaşmak ve kendi ideolojik gerçekliğini bu kimlikte

YCWK, anti-kapitalist yaşam tarzını esas alarak "bir lokma bir hırka" felsefesine göre yaşar

aramamak doğru değildir ve bizi yanlış sonuçlara götürecektir. Bu yüzden özel savaş rejiminin üniversite gençliğine kimlik olarak dayattığı postmodernist, bireyci, lümpen yaşam tarzlarına karşı açıktan bir mücadele vermek olmazsa olmazdır. Modernist yaşam tarzları, kapitalizmin çöplüğünde debelenmektir. Apocu mücadele her zaman yaşam tarzıyla farkını ortaya koymuştur. Toplumsal maneviyat ve ahlakı her YCWK'li kendi kişiliğinde oturtmalıdır. Her yer ve zamanda bunun amansız mücadelesini vermelidir. YCWK, kapitalizmin ve sömürgeciliğin her türlü özel savaş saldırılarına karşı halkın öz savunma gücüdür. Halka yönelik askeri, politik, kültürel, sosyal, ekonomik saldırıyı yarıtsız bırakmayan, caydırıcı bir güçtür. Gü-

nümüzde soykırımcı, faşist rejim tarafından halkımız üzerinde yoğun bir imha ve inkâr politikası yürütülmektedir. Kürtçe bir kelimayı kullanmak dahi linç, tutuklama sebebi olmaktadır. Kutsal yerlerimiz olan şehitliklerimize saldırılmakta, şehit cenazelerimize büyük bir ahlaksızlıkla işkence edilmektedir. Yani hem fiziksel anlamda hem de kültürel anlamda soykırım politikaları uygulanmaktadır. Her türlü değerimiz, ahlaki ölçülerimiz yerle bir edilmek istenmektedir. Buna karşı kendini bilinçlendirecek ve mücadele edecek esas güç de hiç kuşkusuz YCWK olacaktır. Halkın yüreğinde yer edinmek, halk için fedakarlık ve mücadele etmeyi gerektirmektedir. Öncülük misyonu da bunu istemektedir. Yine YCWK, anti-kapitalist yaşam tarzını esas alarak "bir lokma bir hırka" felsefesine göre yaşar. Liberalizmin yaşam anlayışlarını ve alışkanlıklarını ret ederek buna karşı radikal mücadele yürütür. Popülizme, legalizme, parlamenterizme ve her türlü maddiyatçılığa dayanan yaşam ve mücadele anlayışlarına karşı ilke ve ölçülerde yurtseverliği ve devrimciliği esas alarak Apocu çizgide mücadele yürütür. YCWK, küçük burjuva yaşam ve anlayışları en büyük düşman olarak görür. Küçük burjuva sınıf özellikleri olan zor ve zorluğa gelmeyen, kendisini imkanlara dayandıran, hep dışardan bekleyen, şikayetçi, gerekçeci, moralsiz, olmaz teorisini geliştiren, olumsuz ve negatif bakış açısına sahip, komünal yaşama gelmeyen bireyci yaşam anlayışlarına karşı ideolojik radikal mücadele yürütür. Unutulmaması gereken bir başka boyut ise eğitim, örgütlenme ve eylem tarzı doğru bir diyalektikle ele alın-

malıdır. Kurdistan gerçekliğine bakıldığında nasıl ki her gün bir saldırı söz konusuysa, buna yönelik mücadele tarzı da anı anına olmalıdır. Faşist özel savaş rejimine karşı; eğitim, örgütlenme ve eylem çizgini açığa çıkartmak ve bu çalışmaların iç içe yürütülmesi gerekir. Bunları birbirinden ayıran anlayış ve yaklaşımlar, kapitalist modernitenin zihniyet formu olan pozitivist bakış açısından kaynaklanmaktadır. Zaten biz bu zihniyet yapılanmasına karşı mücadele vermekteyiz. Mücadelesini ve savaşımını verdiğimiz zihniyet kalıpları ile yaşamak, çalışmak yanlıştır. Bizi sistem dışını çıkarmayacaktır. O yüzden Apocu eğitimle örgütlenip, örgütlenmeyle, eylemsel çizginin açığa çıkartılması gerekir. YCWK bu bir yıllık süreçte büyük bir tecrübe kazanmıştır. Geçen süreçte yaşanan eksik ve yetmezliklerinde doğru ele alınıp, nereden kaynaklandığını çözümlemek ve gidermek önemlidir. İçinden geçtiğimiz bu süreçte görevlerimize doğru sahip çıktığımızda mücadele ve halkımız için büyük kazanımları sağlayacağımızı bilmeliyiz. Yine yurtsever görevlerimize doğru yaklaşmayıp, yüzeysel ve günübirlik ele alındığında ise varlığımızın tehdit altında olduğunu unutmamak gerekir. Bu açıdan kendini Apocu ideolojiyle kuşatmış ve eylemsel kılmış her YCWK'li kazanımların öncüsü olacaktır. Buda her zamankinden daha fazla görev ve sorumluluklarına sahip çıkmakla mümkün olacaktır.

Adar Ronî

KDP'nin Kalbi İhanetle Çarpıyor! KDP İhanetine Karşı Mücadele Özgürlük Eylemidir!

KDP'nin kalbi ihanetle çarpıyor!

KDP ihanetine karşı mücadele özgürlük eylemidir!

Klan-kabile kimliğinden günümüze kadar toplumsal tarih boyunca insan varlığını en anlamlı kılan özelliklerden biri özgür yaşam ilkesidir. Bu ilke en fazla insan yaşamında anlam bulsa ve somutlaşsa da evrensel varoluşun en küçük zerrelerinden en büyük oluşlarına kadar adeta temel bir yasa niteliğindedir. Çünkü hareket ve eylemin, bunun sonucunda da varlığın hayat bulabilmesi özünde özgürlük ilkesine dayanmaktadır. Özgür hareket etme yeteneği, kapasitesi ne kadar güçlüyse varoluşlar o derecede canlı, çeşitli ve anlamlı olmaktadır. Özcesi pozitif bilimlerden sosyal bilimlere kadar yani maddenin hareketinden toplumsal doğada yer alan tüm canlıların hareketine kadar özgürlük ilkesini gözlemlemek ve hissetmek mümkündür.

Önder APO evrensel tarih ve toplumsal tarih anlatımlarında bunu hep vurgulamış, bizleri özgürlük ilkesine çağırmıştır. Önder APO özgürlük ilkesini yalnızca siyasi ve toplumsal çerçevede ele almamış, güzel ve iyiyle olan bağını yani etik ve estetik ile olan ilişkisini de değerlendirerek en

anlamlı ve derinlikli çerçeveye oturtmuştur. Toplumsal tarih içerisinde uzun bir süre boyunca insanlık doğal bir biçimde bu ilkeye bağlı yaşamış, toplumsal doğaya da bu gözle bakmış ve insan olma hikayesinin en canlı, akışkan ve üretken dönemlerini böyle yaşamıştır. Devletçi Uygarlığın gelişimiyle birlikte özgür yaşamı korumak ve geliştirmek için insanlığın başka bir kimliği ve kültürü de geliştirmesi gerekmiştir. İktidar kültürünün yarattığı zor araçlarıyla dayattığı kölelik karşısında toplum cevapsız kalmamış, direniş kimliğini ve kültürünü geliştirerek özgür yaşam ilkesini savunmuştur. Çünkü iktidarın geliştirdiği mülkiyet ilişkisi, özgür kadından başlamak üzere toplumun tahakküm altına alınması özünde özgür yaşam ilkesine vurulan bir darbeydi. İnsanlık artık özgür varlığını yalnızca doğal toplum ilişkilerine dayanak sürdürülemezdi, devletçi uygarlığa karşı harekete geçmesi gerekiyordu ve bunun adı da direniş oluyordu. Özgür yaşam için direnmek binlerce yıldır insan olmanın temel koşulu olmaktadır.

Toplumsal, kadının, ezilenlerin direniş kararına karşı devletçi iktidar çok ağır saldırılarla cevap verdi. Fermanlar, talanlar, katliamlar, işkence merkezleri bu iradeyi kırmak için geliştirildi. Fakat özgürlük ilkesine bağlı

direnışin diyalektiği baskı, işkence ve ölüme karşı daha da güçlenmektir. Katliam ve talanlarla özgür yaşam ruhunun ölmeyeceğini gören sömürgecilerin, emperyalistlerin, tüm iktidar güçlerinin geliştirdiği “silah” ise ihanet oldu! Direniş kùltürü özgürlük ilkesine bağlıydı, bu da güçlü bir ahlaki varoluşa. O zaman bunu şiddetle, fiziki güçle, insan bedenine (varlığıyla, toprağıyla, ülkesiyle) vurarak çözmek mümkün değildi. Özgürlük ilkesini ruhta, düşüncede, ahlakta çözmek ve dağıtmak gerekiyordu. İşte ihanet ve işbirliği çizgisinin geliştirilerek ruh çürütülecek, ahlak çökecek, irade kırılacaktı. İhanet çizgisinin en fazla dayatılacağı toplum ise, Neolitik Kùltüre dayalı güçlü bir ahlaka sahip olan Kùrtler olacaktı. Bir toplum ne kadar güçlü bir toplumsal ahlaka sahipse, o düzeyde ihanet ve işbirliği dayatılması gerekiyordu. Kùrtlerde bu çizginin bu kadar geniş bir zamana dayanması ve bu kadar derin olması bu gerçeğe dayanmaktadır. Önder APO Kùrtlerde hem özgürlük çizgisinin hem de

tı. Kùrt halkı tarih boyunca ihanet çizgisine tavır almış, ihanetçileri en ahlaksız, en düşkün, en güvenilmez tipler olarak damgalamıştır. Herhalde hiçbir halk Kùrtler kadar ihanete karşı kavram üretmemişlerdir. “Dij-minê Kokê”, “Kurmê Darê” bu kavramların en fazla bilinenleridir. Dikkat edilirse her iki kavramda köke vurgu yapılmıştır. Yani ihanet demek kökü kurutmak, kökü çürütmek, kökü kesmek ve köksüzleşmek anlamına gelmektedir. KDP ve Mala Barzani gerçekliğini buna göre değerlendirmek gerekiyor.

KDP gerçekliği, Kùrdistan özgürlük mücadelesi tarihi boyunca Kùrtlere dayatılan en büyük ihanet olmaktadır. KDP öncesinde de birçok ihanetçi kişilik ve örgüt başta Türk devlet sömürgeciliği olmak üzere Kùrdistan’ı bölen devletler tarafından, yine Kùrdistan’ı kendi çıkarları için parçalayan güçler tarafından yetiştirilmiştir. Fakat bunların hepsinin Kùrt ve Kùrdistan gerçekliğine verdiği zarar, KDP kadar olmamıştır. KDP kurulu-

Gençlik KDP ihanetine karşı en güçlü, en radikal tutumu almalı ihaneti boğmalıdır

ihanet çizgisinin tarihsel ve derin olduğu-nu çözümleyerek bu tarihi Enkidu’ya kadar götürdü. Tarihte bilinen ilk Kùrt işbirlikçisi olarak kendi kabilesini nasıl uygarlık güçlerine teslim etmeye çalıştığını çözümledi. Bunun tarih boyunca, farklı devletler eliyle nasıl derinleştirildiğini bizlere gösterdi. Enkidu’dan Hamidiye Alaylarına, PKK çizgisine ihanet eden tasfiyecilerden KDP gerçekliğine kadar ihanet ve işbirliği çizgisini değerlendirerek bizlere hem özgürlük ahlakının ne kadar önemli olduğu-nu hem de görkemli bir direnişle özgürlüğün mümkün olduğu-nu gösterdi.

Günümüzde Kùrt özgürlük ve direniş çizgisi nasıl ki Özgürlük Hareketi’nde somutlaşmışsa, ihanet ve işbirlikçi çizgi de KDP’de, daha da somutlarsak Mala Barzani’de somutlaşmıştır. Kendi toplumuna, halkına, ülkesine ihanet etmeye dayalı olan işbirlikçi çizgi KDP şahsında insanlık tarihinin belki de hiçbir zaman görmediği bir düzeye ulař-

şundan itibaren bir ihanet partisi olarak eğitilmiş ve örgütlendirilmiş, Kùrdistan’ın hangi parçasında Kùrt özgürlüğüne dair en küçük girişimi tasfiye etmekle görevlendirilmiş ve bu görevini büyük oranda yerine getirmiştir. Tarih boyunca ihanetçilerin temel özelliklerinden biri kendilerini gizlemeleri, kendilerini ele vermemeye çalışmalıdır. Yani elden geldiğince ihaneti gizli bir şekilde, kompolar kurarak, arkadan vurarak yapmışlardır. KDP bu anlamıyla klasik ihanet çizgisinden oldukça farklı bir yerededir. Önder APO’nun özgür yaşam çizgisi karşısında tüm gerçekliği açığa çıkan KDP artık kendisini hiç gizlemeden, açıktan, Kùrt halkının gözünün içine baka baka bu ihaneti gerçekteştirmektedir! Yüzlerce türk tankının, onbinlerce sömürgeci ve işgalci askerin Kùrt halkının büyük bedeller verdiği Bařûrê Kùrdistan topraklarına poz vere vere girmesi ne anlama gelmektedir? Klasik ihanetçi bir şekilde yaptığı şeyden utanabilmekte, korkudan veya utançtan ihanetini saklama duygusu-

nu yaşayabilmektedir. KDP ise ihanet ettikçe mutlu olmakta, ihanet ettikçe gülmekte, ihanet ettikçe yaşamaktadır. Evet, KDP'nin kalbi ihanetle çarpılmaktadır! Adeta ihaneti durdurduğu gün kalbi duracak, yaşamı son bulacak gibi Özgürlük Hareketine, Özgürlük Gerillalarına, Özgür Kadına, Özgür Yaşama saldırmaktadır. Bu ihanete karşı kuşkusuz en büyük cevabı Kürdistan gençliği verecek, tarihin en büyük ihanetine karşı tarihin en büyük özgürlük eylemini geliştirecektir. Eğer yaşam özgürlük ilkesine bağlı olmak demekse, bunun gereği olarak ihanete karşı her yerde ve her zamanda en büyük tutumu almak Kürdistan gençliğinin vermesi gereken cevap olmaktadır. KDP Kürdistan'ı parça parça sömürgecilere satarken, Kürdistan'ın en güzel ve en iyi gençleri olan özgürlük gerillasını herkesin gözüne bakarak ve gizlenme ihtiyacı duymadan hançerlemeye çalışırken, Önder APO'nun fiziki özgürlüğüne karşı her yerde çalışma yürütürken Kürdistan gençliği sessiz kalmaz, yerinde duramaz, eylemsiz olamaz! Günümüzde özgürlüğün yolu ihanete vurulacak darbeden geçmektedir. İhanete ne kadar güçlü darbe vurulursa başta Önder APO'nun fiziki özgürlüğü olmak üzere Kürdistan'ın özgürlüğü o derece mümkün olacaktır. Çünkü Türk devletinin sömürgeci-soykırımcı sisteminin

KDP ayakta tutmaktadır. O zaman bu ayağı kırmanın zamanı gelmiştir! Devrimci, yurtsever Kürdistan gençliği bulunduğu her yerde KDP ihanetine karşı en güçlü, en radikal tutumu almalı, ihaneti boğmalıdır. Kürdistan gençliği KDP ihanetine ve onun tüm araçlarına karşı uyanık ve dikkatli olmalıdır. KDP özellikle dil-kültür-edebiyat alanını kullanarak, Kürdilik adı altında kampanyalar sürdürerek, Kürdistan gençliğini özgür yaşamdan kopartmak için kurduğu televizyon kanallarına, piyasaya sürdüğü sahte sanatçılara ve program sunucularına, Kürdilik adı altında yürüttüğü kampanyalara karşı duyarlı olmalıdır. KDP nasıl ki Kürdistan dağlarında özgürlük gerillasını sömürgeci türk devletiyle kuşatıp imha etmek istiyorsa, Kürdistan gençliğini de kültürel soykırım politikalarıyla kuşatmak, ruhunu ve düşüncesini öldürmek istiyor. KDP eliyle geliştirilen tüm bu kültür kırım proje ve kampanyalara karşı da gerekli tutumu almalı, bu yönlü çalışmaları teşhir etmeli ve zemin vermemelidir. Gün ihaneti kırma, Önder APO ile özgür Kürdistan'da buluşma günüdür.

MİLLİYETÇİLİK İHANETİ, KÜRDİSTANİ YAŞAM ÖZGÜRLÜK İLKESİNİ YARATIR

Adının bile anılmadığı, yasak bir ülke ve halk gerçekliğini dile getirmek ve orada sevgiyi, bağlılığı ve özgür yaşamı aramak... Tarihin, kültürün, sanatın, tohumun filizlendiği bu topraklar... Ve varlık için mücadele sebeplerimiz olan inancından ve kutsallıklarından bahsetmek... Bunlar bir Kürdün gözünde sadece ölümü ifade ediyordu. Özgür yaşama dair hiçbir şeye yer yoktu. Umudunu, inancını yitirmiş Kürdün, tanımlamasını aşmayan ve karakter kazanan bir Kürdistan gerçekliği vardı. Kurumuş, çürümüş yeşeremeyecek bir ağaca benzetilen. Önder Apo'nun belirttiği gibi yüzyıllarca süren her direnişin sonucu katliam, soykırım, asimilasyonların yarattığı ayaktaki ölümler topluluğuydu. Özcesi Kürt ve Kürdistan denildi mi ölümün ötesini düşünen yoktu. Sömürge gerçekliği Kürdistan'da bunu yaratmak ve kalıcılaştırmak için her türlü yol ve yöntemi denemişti. Tarihin akışı boyunca anı anına direnen bir halk gerçekliği olmasına rağmen örgütsel, ideolojik ve öz savunmasını geliştiremediği için kendini iradeleştirememiş, sonunda katliamların kurbanı olmuştur. Kürdistan toprakları ihanetlere, zulümlere ve katliamlara şahitlik ettiği gibi büyük bir mirasın sürdürücüsü olmayı da başarmıştır.. Ana tanrıça kültürünün ardıllarından, dağlarda direnen özgürlük savaşçılarına kadar Önder Apo'nun belirttiği; "sonu gelmemiş bir roman" bu topraklarda can bulmaktadır.

Önder Apo neolitik toplumun; toplumsallığını, sevgisini, aşkı ve direnişinden dağların doruklarından ve yerin derinliklerine kadar Fırat, Dicle ve Munzur'un güzellikleri gibi hiç kurumayacak su kaynaklarının akışında kutsal toprakları yeşertti. Ne umudunu yitirmiş Kürdü kabul etti, ne de üstü betonlanmış mezarlıktaki Kürdün köle yaşamını kabul etti. İlk çıkışından bu yana Kürdistan topraklarında tüm insanlığa umut oldu. İlk kavgası, ilk isyanı ve emek olgusunda arkadaşlarıyla kurduğu toplumsallık so-

nucunda Kürdistan'da ilk defa yaşama olan inanç gelişmiş ve binlerce bedel bunun için verilmiştir. Yaşamın anlam kazandığı kutsal topraklarda bunun için direnenlerde tarihin tüm güzelliğine büründüler. Yaşamın tekrardan canlandığı çoraklaşmış Kürdistan topraklarında Rindexanların zılgıtlarında, Seyit Rızaların darağacında korkusuzca ayağını çingeneye vurmasından geliyordu bu ruh. Devredilen direnişçi ruh, PKK de anlama kavuşarak Zilanlarda, Egidlerde en büyük yüceliğe dönüşmüş ve özgürce yaşamının adı olmuştur. Yaşama verilen anlam, bağlılık, sevgi ve aşk Zilan yoldaşa büyük bir fedailiğe dönüşerek, zirvede zaferi yaşamadır. Toprağı anlamlaştıran coğrafyası olsa da, onun için verilen emek ve korunması için soluksuzca verilen direniştir asıl ifadesi. Kürdistan hakikatine şahitlik yapmıştır bu dağlar, ırmaklar ve sırtını dayadığımız kayalar. İlk merminin yaşam umudu olduğu Botan dağlarından, özgür kadınların Dersimdeki zılgıtlarına ve tarihi surlar üzerinde yanan bedenlere. Kürdistan'da yaşam bu ahlaki ölçüler üzerinde kurulup ve günümüze tüm kutsallıklarıyla ulaştı. Önder Apo; "yaşanılacaksa bir yaşam Zilanca, Agitçe olur" demektedir. Toros - Zagros silsilesinde direnenlerin kahramanlık destanlarıyla dolu ve Kürdistanileşen kahramanlık hakikati böyle oluşmuştur. Tarihin canlı akışında Katolarda direnen Kürt gençlerinden, Medlerin fedai ordularına ve günümüzde Kürdistanileşen mücadelemizde Kemal, Haki ve Aziz Arap yoldaşların ve onların takipçisi binlerce yoldaşın, Kürdistan'ın özgürlük mücadelesinin adı olmaktadır. Kürtlükle sınırlı olmayan Kürdistani olma bu derece yücelmişken vatana ihanet ve kaçışların olması elbette ve tarihsiz değildir. Her kahramanlık nasıl ki tarihte yerini buluyorsa ve her anı anılmadan geçilmiyorsa, mücadelemizin önünde sürekli engel olan ihanet gerçekliği de unutulamaz. Ne bilim, ne sanat ve ne de edebiyat Kürt halkının bu sosyolojisine

bir tanımlama yapamamıştır. Dikkat edelim, ilkel milliyetçi çizgi ve reformist-milliyetçi çizgiyi Kürdistan'da yaygınlaştırarak ulusal bilinci ve Kürdistanî yaşam bitirilmeye çalışılmaktadır. Sözde milliyetçi olan bu anlayışların hepsi özde inkârcı bir oluşumu temsil etmektedirler. Ulusal gelişmeyi yaratmadığı gibi çözüm gücü olamamakta ve devreye konulan bu milliyetçi anlayış, dar ailesel ve aşiretsel çıkarları için her şeyi pazarlığa koymaktadırlar. Kürdistan'ın ulusal varlığını, koşullara göre uyarlayıp kendi çıkarlarına dönüştürmektedirler.

Günümüz koşullarında bunun en somut halini KDP şahsında yürütülen saldırılarda ve ihaneti aşan faşizanca uygulamalarda görmekteyiz. Önder Apo; Kürt milliyetçiliğine sığınmayı ilkesel bir ihanet olarak değerlendirmekte ve "Barzanilerin de Kürdü var; eğer dört bin yıllık Kürt dersek, ona fosilleşmiş Kürt dememiz gerekiyor. Bir de Apo Kürdü var; bizim Kürt yeni bir Kürt, Kürdün yeni bir ruh, bilinç ve duygu kazanması, yeni bir kimlik kazanmasıdır. Kürt'tür, ama diğere benzemez. Diğeri ölmüştü. Biz yeniden diriliyoruz. Yani bir canlılıktan, bir evreden bir başka evreye geçmiyoruz, ölüm anından bir dirilişi yakalıyoruz böyle yetişiyoruz" demektedir. Dirilişi, direnişi ve mücadeleyi kuşanmış binlerce Kürt genci şahsında bu gerçeklik Kürdistan dağlarında anlamlı yaşama dönüşmektedir. Direnmeyen, mücadele etmeyene de sıradanlık kalmaktadır. Böylesi bir çizgide yürüyen, ihaneti yaşayan ve yaşatan Kürt olabilir mi? Her birimizin bu soruyu kendimize yöneltmemiz gerekir. O zaman Kürdistanî yaşamak nedir? Milliyetçiliğe sıkıştırılan bir Kürtlük, Kürtlüğü öldürmedir. Böylesi kişiliksizler kendilerine Kürt diyorlarsa, o zaman Derweş'ten daha Derweşçe direnen ve yaşamını özgürlük davasına adanmış savaşırları nasıl tanımlayacağız? Önder Apo bu topraklarda yaşamaya büyük bir anlam biçti. İlkelerini keskinleştirdi, sıradan yaşamının ya da sadece klasik bazı kelimelerle kendini Kürdistanî olarak tanımlamanın bile yeterli olamayacağını ortaya koydu. Bu anlamıyla Kürdistanî yaşamının adı direnmek, mücadele etmek ve savaşmak olmaktadır. Önder Apo gerçekliğinde yaşam ölçüleri zirvededir ve eski Kürde de yer yoktur. Kürtlük yeni bir kimlik kazanmıştır.

İçinde toplumsallığı, eşitliği, sevgiyi, bağlılığı ve özgürlüğü barındırmaktadır. Kısacası; ana dilim ile konuşuyorum veya geleneksel elbiselerimi giyiyorum demek artık çok yeterli değildir. Bunları bilmek ve konuşmak önemsizdir demiyoruz, ya da kastımız konuşmayalım ve bu biçimde yaşamayalım da değildir. Amacımız düşman dahi bu değerlerimizi kullanarak bu kirli savaşını zaten yürütmektedir. Kdp'nin kendisi de Kürtçe konuşup, Kürtçe şarkılar eşliğinde halaylara durmaktadır. Fakat ertesi gün soykırımcı, faşist akp-mhp ve daiş çeteleriyle operasyonlara çıkıp, Kürtlüğün özü olan gerillaya saldırmaktadırlar. Özgürlük gerillasına karşı en büyük ahlaksız savaş yürütürken, Bakurê Kürdistan'da bu ihaneti ve düşmanlığı kamufle etmek için de gündemi saptırmakta ve dar bir halay ile mücadelemizi pasifleştirmeye çalışmaktadır. Direniş ile kazanılan tüm değerlerimiz yasak ve yasak olmayan kanunlar ile ele alınmaya çalışılmaktadır. Özgür halaylarımız, dilimiz ve toprağımız faşizmin hukukuna, adaletine bağlanamaz. Faşizm ölümden öte bir şeyi doğurmaz. Faşizm beraberinde soykırımı getirir. Kültürel soykırımın bir yöntemi de sana ait olanı, sana armağan ediyor gibi göstermesidir. Özgür ve Kürdistanî yaşam; devletten, düşmandan toplumsal ve var olma değerlerimizi bize vermesini beklemek, dillendirmek ve istemekle olmaz. Bu şekilde yaklaşmak kendini kandırma olur. Bugüne kadar bu değerlerin hepsi savaşarak, mücadele ederek kazanılmıştır. Bizden çalınan, alınan ve alınmaya çalışılan değerlerimiz, varlığımız karşısında kıyametleri kopartmamız gerekir. Avaşın, Zap, Metina ve Sergelê de yer, gök düşmana mezar edilerek, savaş mevzilerinde savaşarak en özlü bir şekilde yaşanılıyor. Tüm Kürdistan gençliğinin yeri de bu anlamıyla savaş mevzilerinde varlığımız olan Kürdistanî yaşam için savaşmaktır. Bu artık bir zorunluluğu da aşmış durumdadır. Bu gerçek görülmeli ve yaşamı yaşatma, savaşını vermeliyiz. Neredeyse her gün Kürdistan'da uygulanan soykırım politikalarına şahitlik etmekteyiz. Kürdistan'lı hiçbir genç, bu gerçeklikten kopuk yaşamamaktadır. Halaylara, dilimize saldıran bir düşmandan ötesi var ve bunu görmek gerekir. Varlığını, yokluğumuz üzerine inşa etmeye çalışan bir düşmandan ölümlerimizin mezarlıkları üzerine karargâh-

larını inşa edip, bize saldıran bir düşmandan bahsetmekteyiz. Kürdistanî yaşam, düşmana karşı düşmanlık etmeyi bilmekle başlar. Düşman gerçekliğinde derinleşmezsek öz savunmamızı da geliştiremeyiz. Bu da bir kez daha kültürel soykırıma verilecek en büyük cevabın öz savunma olduğunu göstermektedir. Ancak bu şekilde kendi topraklarımızda, kendi dilimiz, rüyalarımız, duygularımız ve hücremize kadar Kurdî yaşayabiliriz. Ruhta köleliği, sessizliği ve pasifliği kabullenmek gençlik kimliğini temsil etmediği gibi, düşmana hizmet anlamına gelmektedir. Kızılca kıyamet savaşta sırtını ülkesine dönüp kaçmak, varlığımıza dönük savaşı görmezden gelmek, yabancılaşmadır. Özüne dönmeyen, başkalaşır. Faşizme karşı siper olup, direnişi kuşanma ve savaşmak yerine yoz, lümpen

şinde ve dört yılı aşkın süredir tarihin hiçbir döneminde yaşanılmayan fedai gerilla direnişiyle Zapta gerçekleştirmektedir. Zapta direnen yoldaşlar Önder Apo'nun fedai gençlik ruhuyla Kürdistanı korumak için kendi yaşamlarını adıyorken, oturup izleyen bir gençlik ahlaki ve vicdani olarak bazı şeylerini kaybetmiştir. Gün bu değerlere sahip çıkma günüdür. Bu kutsal topraklar, bu kahraman gençlerin emeğiyle yaratılıp, kanıyla sulandı. Özgür yaşam adına insana, evrene anlam biçip, anlam yükleyip, çirkinliklerden arındırıp, güzelleştirerek sevgiyi yarattılar. Tarih direnen bu kahraman gençleri yazmaktadır. Kahramanlıkları, öncülükleri kuşaklar boyu topluma nefes oldu ve nefes olmaya devam etmektedir. Son nefeslerine kadar özgürlük mücadelesine olan bağlılıklarını eylemleriy-

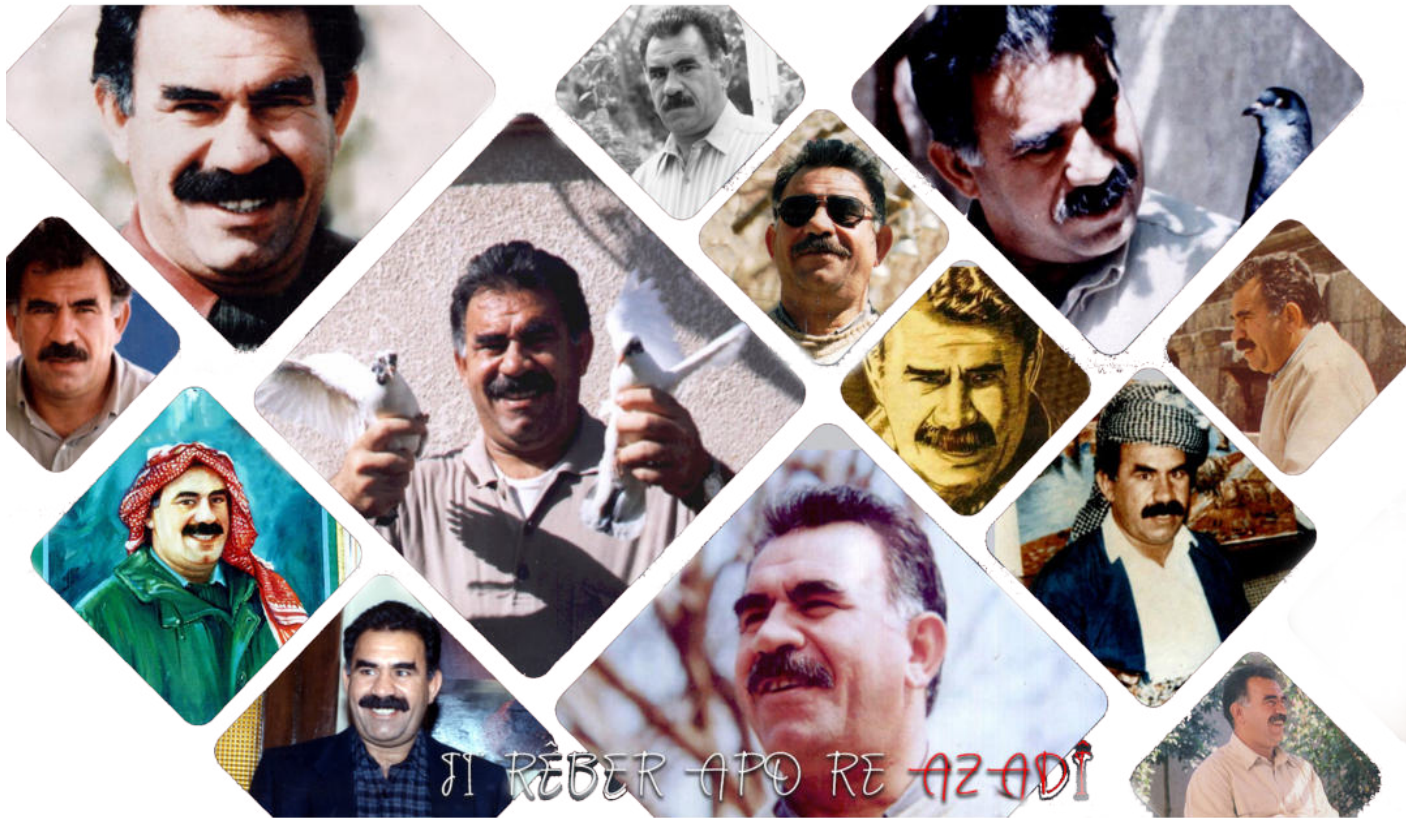
Kürdistan gençliği yönünü, yüzünü Avrupa kapılarına değil, Önder Apo hakikatine vermelidir.

ve kapitalist yaşama yönünü vermek oraya umut bağlamak kadar büyük bir zavallılık olamaz. Kürdistan gençliği yönünü, yüzünü Avrupa kapılarına değil, Önder Apo hakikatine vermelidir. Kapitalizmin şerbeti, hafızasızlaştırır ve Kürdistanî bilinci yok eder. Yönünü dağlara vermek, kendine dönmektir, kendi gerçekliğimize kavuşmadır. Değersizliği yaratan, Kürdün değerlerine saldıran bu sisteme koşan değil, intikam alan olmalıyız. Hakikat; Önder Apo'nun muazzam direni-

le yaşamsallaştıran bu kahramanların vasiyetlerine sahiplenmekte ardılları olmaktan geçmektedir. Kürdistanî yaşam; insanlığın özü olan gerilla mevzilerinde, özgürlük savaşını vermekten geçmektedir! ★

DI KOMPLOYA NAVNETEWÎ DE ROLA PDK – MALA BARZANÎ

Di vê rastiya PDK û mala barzanî baş were fêmkirin jibo ku rola wan di komploya navnetwî a li ser Rêber Apo de bê diyarkirin.

Rêbertî di parêznameyan de li ser nasnameya Tirkîtiyê "Netewperestiya Tirk" a ku piştî şerê cihanê yê yekem li Enetolya di şexsê hukumeta îtihat-terakî û piştî jî komara tirkîyê ya di CHP de pêşket nixandînen pir balkêş û dîrokî kirin. Rêbertî diyar kir ku ev Tirkîti ne zîhniyetekê orjînal a hindirê civaka Tirke û ji dervey îrade û zanabûna Tirk hatiye pêşxistin û komara Tirkîye jî wekî proto-Îsraîl armanc jê avakirin û ewlehiya Îsraîlê ye. Bi vê ve girêdayî Rêbertî armanc jî avakirina PDK di şexsê malbata barzanî û herêma başûrê Kurdistanê bi heman sedemê ve girêda. Yanî çawa li Enetolya Tirkê sipî (CHP) ne orjînale û ji aliyê hêzên derve de hatiye însakirin, bi heman awayî Kurdê sipî (PDK) jî heman polîtîkayê hedef dike. Ev tê wateya ku Kurdîti (netewpersetiya Kurd) baweriye-

ke ku ji xweber di nav civaka Kurdan de pêşneketiye. Lewma di nava Kurdan de pir bi zanabûn hatiye pêşxistin. Heta ku PDK weke netewperest binav kirin şaşitiyeke. Şêwazeke netewperestiye ku pir bi baldarî hatiye avakirin û tê araste kirin û naşibe hinek netewperestên vê baweriyê diparêzin. Her çiqas netewperestî zîhiniyetekê netew dewlete û ji aliyê modernîteyê ve hatiye afirandin, lê hem diqada siyasî û civakî de hinek partî û aliyên siyasî û kesasyetan bêtir ku ev rastiya netewperestiyê bizanibin bi awayekê apolîtîk bi armanca ku rêbaza herî bibandor û rast a parastina netewa wane li hember netewdewletên din dikevin nava helwestên netewperestiyê. Lê em bala xwe bidinê ev yek jibo PDK ne derbasdare. PDK netewperestî jî bo parçekirina yekpareya civakê û di xizmeta projeya rojhilata navîn ya mezin ku DYE pêşengtiya vê dike de bikartîne. Ne xwe netewperestiya PDK polîtîke û bi agahî û zanbûn tê werimandin. Ev yek ne jibo berjewendiya gelê Kurd û Kurdsitanê ye. Heta ne jibo

parstina statuya herêma Başûrê Kurdistanê ye. Başê em bipirsin PDK li beramber çi vê yekê dike? Berjewendiya wan di vir de çiye? Bersiv bi qasî ku zelale bi qasî wê jî ji aliyê hinekan ve vê rastiyê nayên zanîn. Eşkereye ku malbata Barzanî û paritya wan PDK tu eleqeya wan bi welatparêziyê ve nîne. Hemû siyaseta qirêj, dek û dolabên ku dimeşîne destpêkê jibo pîlan û projeyên hêzên hegemonîk û emperyalîst li Kurdistanê û herêma rojhilata navîn pêkbînin û piştî jî jibo qezenca herî zêde û berjewendiyên madî tev digerin. PDK û malbata barzanî hêzeke yekdestdar û xayîne tu peywendiya wan bi Kurdbûyîne ve nîne. Heta binavkirina wan bi awayekê yek alî weke netew perest pir qel-se. Jiber vê Rêber Apo PDK weke hêzekê netewperest yê seretayî pênase kir. Yanî hêzeke di rûkeş û şêkil de bi sifeta paritya demokrat yê Kurdan, Serokê Kurdan û bavê Kurd û li xwe kirina cil û bergên Kurdî û bi Kurdî axaftinê ve dixwazin Kurdan bi xapînin. Lê di cewher de hêzkê şerê taybet yê Gladiyo yê NATO ye li dijî Kurdbûn, welatê Kurdan, demokrasî û azadiyê tê bikaranîn. Em bala xwe bidinê em welatparêzî bidin aliyekê. Eger birastî jî wekî ku angaşt (idia) dike PDK hêzekê netewperst bûya wê netewperestiya Kurd li beramber dagirkeriya dewleta Tirk a li ser statuya herêma Başûrê Kurdistanê sor kiriba. Jibo parstina vê destkeftiyê ku bi xwîna Kurdên welatparêzên Başûrê Kurdistanê hatine bidest xistin ketiba nava helwestên netewperestiyê, wekî ku hinek hêzên din yên netewperst ev yek kirin. (netewperestiya objektîf û subjektî heman tiştê û diikevin xizmeta modernîteya Kapîtalîst) PDK her roj di çapemeniyên xwe de diyar dike ku PKK jibo statu û destkeftiyên herêma Başûrê Kurdsitanê xeteriya herî mezine û dibêje êrişên artêşa Tirk jî li ser herêmê sedem hebûna PKK ye. Yanî dixwaze bêje ku ew (PDK) naxwazin Başûrê Kurdistanê bê dagirkirin. Lê eger bê dagirkirin jî sedem ne ewin PKK ye. Başê li vir em bipirsin eger PDK ew çend di xema parstina axa başûrê Kurdistanê deye, çima (.....) şunve bi destê xwe xeta di navbera Batufa heya Şêladizê radestî dewleta Tirk kir û dewleta Tirk jî ev xet weke sînorê dewleta xwe diyar kir. Ev kiryar tê wateya ku cihên ku dewleta Tirk hîna jî dagir nekiriye lê PDK li hember pere qezenckirin, ticaret kirina wan deveran firo-

tiye dewleta Tirk. Niha em dîssa bi pirsîn; ya ku li hember statu û destkeftiyên başûrê Kurdistanê bûye xeterî ki ye? PKK, yan PDK bi xwe ye? Bila gelê Kurdistanê vê yekê bersiv bide.

Ev rastiyên ku me li jor anîn ser ziman bi awayekê şênber diyar dike bê ka malbata barzanî û PDK di pêşxistina komploya navnetewî ya li ser Rêber Apo û di roja îro de berdewam kirina pergala îşkence û qirkirina li ser Rêber Apo xwedî rolekê çawa ye? Tê zanîn ku Rêber Apo bi derketina xwe û avakirina PKK û pêşxistina paradîgmaya modernîteya demokratîk û projeya netewa demokratîk re derbekê mezin hem li hêzên dewletparêz yên herêma rojhilata navîn, hem jî li hêzên hegemonîk ya navendî ku cîhanê bi armanca qezenca herî zêde perçekirin da. Ev xebata mezin ya dîrokî hişt ku dewletên cîhanê di salên destpêkê ya avabûna wê de xeteriya PKK û Rêber Apo ya li ser berjewendiyên wan bi awayekê zelal bibînin. Jiber ku didîtin ku bê çawa bi saya Rêbertî civaka Kurd û Kurdistanê zindî, bîrih, bi ziman û bi îrade dibe. Ev jî bi temamî li dijî hesabên hêzên berjewendîerdest bû ku Kurdistanê di navbera xwe de wekî qesab perçepreçe kiribûn. Wekî ku prometeus bi beden bûbe û ji qailikên mîtolojiyan derketibe welatên ku bibûn pariyên destê Zeusan, ji destê wan direvîne û dide xwediyên wan. Wan hêzên xedar ku para xwe ji dîroka 5000 sal digrin vê heqîqetê dane qurtandin û bi koployekê navnetewî dîl giritin û li îmralityê mehkûme pergalekê tund ya îşkence û qirkirin de girtin!

Niha divê were zanîn ku di vê kompoyê de PDK û malbata barzanî xwedî rolekê diyarker û dîrokîye. Herçiqas bê diyarkirin PDK di siyaseta li herêmê de hêzeke ku bi rolekê teng û herêmî radibe jî, teqez ev xapandînek e. Bi sifeta ku hêzeke girêdayî Galdio ya NATO ye, rola wê bêhtire û berfirehtire, yanî PDK hêzekî sîxur ya navnetewî ye. Gava ku komplo li ser Rêber Apo tê pêkanîn PDK bi rolekê navnetewî radibe. Heta roja îro jî ev rola xwe berdewam dike. Başê ev yek çawa pêktê? Eşkereye ku Galdio hêzekê veşartî ya NATO ye ku ji aliyê hêzên nu ku piştî şerê cîhanê yê duyemîn derketin hat avakirin. Ev hêza veşartî jibo tasfiye kirina tevger û

kesayetên ku li dijî sîstemê radibin erkdarin. Ji pêvajoya avabûna PDK û şunde hemû tevger û kesayetiyên ku xwe parastina hêza xwe ya hundirîn wekî tevgerên çep, sosyalîst, welatparêz û li dijî sîstemê derketin ji aliyê PDK a Galdio yî ve hatin tasfiye kirin, yan jî hatin teslîm girtin û bê bandorkirin. Li Rojhilatê Kurdistanê şerê Komele û bi tenê hiştina Qazî Mihemed û reva wan ya ber bi Sovyet ve, qetilkirina Qasimlo û Şerefkendî, li Başur şerê YNK û hêzên din û bûyera Hekarî û tasfiyekirina femande û pêşmergeyên YNK, derxistina şer navbera hêzên Kurdî de û anîna Tank û zirxên BAAS a li ser Hewlêrê, li Rojavayê Kurdistanê li dijî xeta şoreşgerî û welatparêzî avakirina ENKS, li Bakurê Kurdistanê li dijî xeta çepgerî û welatparêziyê û avakirina tevgerên kontr-gêrîla û qetillkirina D. Şivan û Sait Kırmızı Toprak û hwd hemû bi destê PDK hatin pêkanîn. Bi derektina Rêber

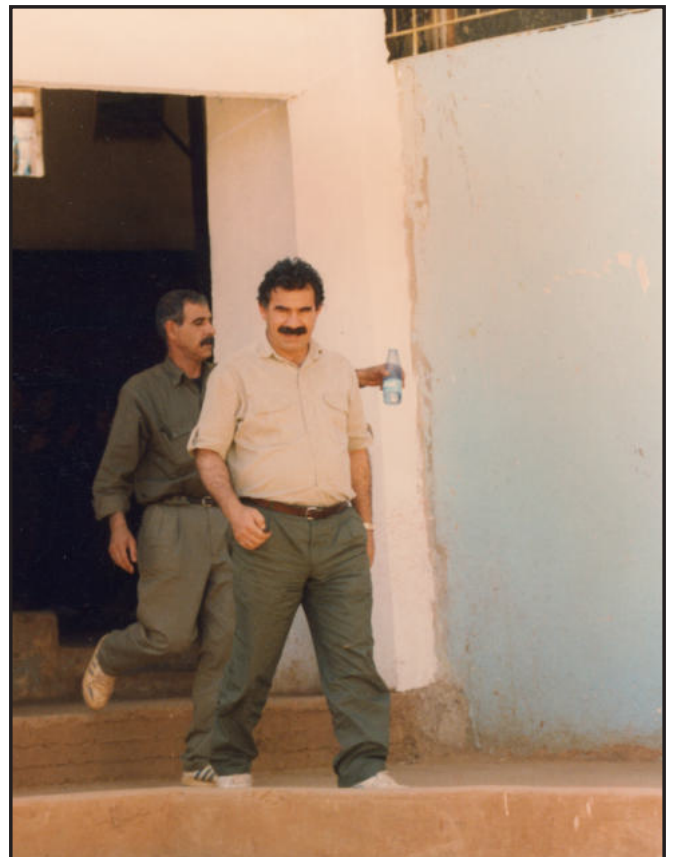
zintir bû. Berovajî vê her ku çû rastiya xiyaneta mala Barzanî û PDK derekte holê û bêhtir rûreş bû. Weke hêzên din yên dinyayê PDK û Barzanî jî bawer kirin ku piştî komploya navnetewî ya li ser Rêbertî, Rêber Apo û PKK ji holê radibin û PDK û Barzanî wekî yekane partî û lîderê Kurdan derdikevin pêş. Lê rastiye piştî koployê derketin pir cûdabûn û ev yek bûn sedema hêrsekê mezin ya Barzaniyan. Em dikarin bêjin li hemberî rastiya PKK û Rêber Apo hêza herî bi kîn PDK û Mala Barzaniye. Piştî ku Rêber Apo tê dîlgirtin jî jibo darezandina Rêbertî Mesut Barzanî belge pêşkêşî dozgeriya Romayê dike. Heya roja me ya îro jî jibo bêhtir tund kirina pergala îşkenceya qirkirina li ser Rêber Apo û tasfiye kirina PKK û projeyên xweseriya demokratîk kû dinav civakê de hatine qebûl kirin, PDK û mala Barzanî bi awayê eşkere û veşartî roj û şev dixebitin da ku komploya

Piştî ku Rêber Apo tê dîlgirtin jî jibo darezandina Rêbertî Mesut Barzanî belge pêşkêşî dozgeriya Romayê dike

Apo û PKK wekî ku qedera şoreşa kurdsitanê hatibe guhertin bi milyonan mirovên Kurd ji nû ve zindîbûn û rastiya xwe û di serî de PDK û dewleta Tirk û rastiya hêzên dewletparêz fêrbûn. Xeta welatparêziyê û xeta xiyanetê tê cudakirin û zelalkirin. Jibo vê Rêber Apo dinirxîne; li Kurdistanê du xet hene xeta PKK û xeta PDK. Yanî li Kurdistanê xeta welatparêziya PKK û xiyaneta PDK heye.

Jiber van sedeman hema di destpêkê de hêza ku herî zêde jibo bê bandorkirina Rêber Apo û PKK dikeve tevgerê PDK û şexsê Mesut Barzaniye. Di vir de hêjayê gotinê ye ku liv û tevgera komplowarî ya PDK û Mesut barzanî ya li hember Rêber Apo tenê di sala 1999 û vir ve destpênake. Teqez ev yek vedigere pêvajoyên beriya wê. Şehîdxistina kadroyên pêşeng yên PKK, astengkirina bîcîhbûna gêrîla li Mêrdîn, Botan û Cîlewêrg, heta beriya 15'ê Tebaxê şexsê Mesut barzanî diçe Şam bi Rêber Apo re hevdiştin dike û jêre dibêje divê ku pêngava 15'ê Tebaxê neyê avêtin û dixwaze Rêber Apo ji avêtina vê gavê poşman bike. Di vir de dîsa îsbat dibe ku PDK û Barzanî biçi awayî rola komplowarî û Gladyotiya xwe dilîzin! Lê ruxmê van astengî zehmetiyan Rêber Apo û PKK roj bi roj di çavê gelê kurd, herêma û cîhanê de me-

navnetewî ya li ser Rêber Apo bê temamkirin û bi encam gihandin.

ŞAHÎDÊ DESTANAN - QELA QUMRIYÊ, METÎNA

Qela Qumriyê, di navbera bajarê Zaxo û Amêdiyê, li başûrê welat disekine. Li milê xwe yê bakûr Qileban û Colemêrg disekine. Ango di navbera bakûr û başûrê welat de ye. Mirov li ber re derbas bibe, mirov dibîne ku li ser girekê mezin û bilind cihê xwe digre. Dema mirov ji jêr ve dinêre, pir bilind xuya dike, ji qeleyekê zêdetir wekî keviyekî pir mezin xuya dike. Lê ji jor ve mêze kirin û nêzbûyîn, dihêle ku mirov şeklê wê bi zelalî bibîne. Mirov li dora wê bimeşe, mirov rû bi rûyê avek sar a kaniyê tê, di heman demê de bi dehan darên gûzan dibîne. Bi tenê lê mêze kirin têrê nake, li aliyekî ji ber ku bi sedan şer di dîroka me Kurdan de li wir hatin jiyan kirin, dîwarên qelê kêmek xirabe û rûxiya ne. Hem xaniyên xirabe yên şênîyên herêmê ku di pêvajoya rejîma BAAS de ji aliyê leşkerên Saddam Hussein ve hatine xirab kirin. Di heman demê de, hîna jî hem biryar-geh hem dîwarên mangeyên nexweşxaneyê Dr. Şivan (Sait Kırmızıtoprak) diyar in ku li heman cihê, li nêzî gundê Dêşêşê, girêdayî herêma Berwarî Bala bi hevalên xwe ji hêla çeteyên malbata Barzanî ve tê qetil kirin. Qela Qumriyê ewqasî bilind e, ku dema ku tu diçe cihê herî jorîn ê qelê, tu hemû çiyayên Metîna dibînî. Xwezî zimanekê qelê hebûya ku şahîdiya xwe anîba ser ziman. Gelo, çend lehengên Kurdan li ber xwe dane? Tê gotin ku berî hezar salan hatiye çêkirin. Destpêkê ji wî cihê digotin "Bajarê Kamêran". Dibêjin

ku Rûstemê Zal jî, di wê serdemê de jiyan kiriye û wê demê leşkerên Îranê wir dagir- kiribûn. Di binê qelê cihek ku "mezarxane" jê re tê gotin, heye ku hem ji bo dermankirina şervanên brîndar, hem jî ji bo girtina ferdên aliyên dijber ve, yanî wekî girtîgehekê dihat bikaranîn. Tiştê balkêş ew e ku, qela Qumriyê û serpêhatiya wê ne bi tenê ji buyerekî pêk tê. Ji ber ku bi dehan belkî bi sedan bûyer li wir xwe rû dane. Tê gotin dema ku leşkerên Îranê biryara êrişkirina qelê didin, du biraziyên Rûstemê Zal ji aliyê Mîrê bajarê Kamêran ve tîn esîr girtin û di wê "Mezarxanê" de dimînin. Ev xeber diçe guhê Rûstemê Zal û jêre dibêjin ku: "Paşayê bajarê Kamêran, du biraziyên te girtine. Wan xistine zindanê!" Wê demê Rûstemê Zal bi leşkerên Îranê tê û bi hev re li qelê dixin. Hin kes dibêjin ku Mîrê Kamêran revî, hin jî dibêjin ku hatiye kuştin.

Salên dûr û dirêj derbas dibin, komkuji û jandariya ku gelê Kurd tê de derbas dibin, bi şeweyekî bi eş û jan didomin. Cihên toplêketî, ruxiyayî û xirabe yên qela Qumriyê bêdeng şahidiya xwe bi hebûna xwe vedibêjin. Rojekê mêrek Xiristiyan, bi navê Gêmar Mis, ku di heman demê xelkê herêmê ye ber qela Qumriyê derbas dibe û biryara tamîrkirina qelê dide. Bi rojan, bi mehan û bi salan pê re mijûl dibe ji bo ku qela Qumriyê dîsa ava bibe. Dibe ku dîwarên ruxiyayî tamîr kiribin, lê eşa ku hem qela Qumriyê hem gelê herêmê ki-

şandî, nedihat tamîr yan derman kirin. Keça Gêmar Mis, bi navê Qumrî, jinek ciwan a ku ji her kesî ve dihat hezkirin hebû. Qumrî, jinek ciwan a zane, xwedî sekn a ku bi dîlnizmbûna xwe dihat naskirin bû. Lê rojekê, di navbera wê û birayê wê şerek dijwar a ku sedema wê nayê zanîn, derdikeve. Şerekê wisa ye, ku Qumrî gelekî jê bandor dibe. Ji ber ku êdî nikare zilma birayê xwe tehemûl bike, diçe cihê herî bilind ê qelê. Li jor, li wan çiyayan mêze dike, henaseyek kûr dikşîne û xwe berdide jêr. Navê qelê, navê xwe ji jina ciwan a bi navê Qumrî digre. Êdî navê wê qelê dibe qela Qumriyê. Cihê ku Qumrî lê can daye, ji aliyê gelê herêmê ve pîroz û wekî ziyaretê dîtin. Çîrokek din jî heye, ku li qela Qumriyê rû da. Qela Qumriyê ji hêla Osmaniyan ve êriş hatiye birina ser. Ji ber ku di wê salê de rezên tirî fêkî nedaye, mîrê Qumriyê naxwaze bacê bide. Şerek derdikeve û 38 kesên ku xwestin bacê bigrin, di wî şerî de tên kuştin. Piştî ku ev xeber diçe guhê Osmaniyan, bi hêjmarek leşker tên û êriş dikin. Tê gotin ku mîrê qelê, ji bo ku bikaribe şerek demdirêj bi dijarî bide meşandin, gelek sarincên avê ava dike. Jixwe dema mirov di nava qelê de digere, mirov bi dehan sarincên avê yên wê demê dibîne. Li gor derfetên wê demê, bi kîlometroyên rêkên avê hatine çêkirin û ev rêk li dora qelê di nava erdê de heta qelê bi xwe tê. Demek pir dirêj qela Qumriyê li ber xwe dide, ji ber ku mîrê qelê, bi rastî jî tedbîr û amadekariyên pêwîst bûn kirin ji bo ku şerê wî demdirêj be û serbikeve. Ewqasî li ber xwe

dide ku Osmanî biryara çûyîne didin, ji ber ku nikarin li hemberî mîrê Qumriyê êdî şer bikin. Tam dema ku amadekariyên terkkirina wê derê dikin, çemkê îxanetê ber bi qela Qumriyê ve diherike û Mîrek din ê herêmê di huzura qelê de, darên gûzê û Osmaniyan xwînxwar radibe û dibêje: "Neçin! Ez ê hemû rêkên avê nîşanî we bidim. Sedema ku ev mîr binakeve av e! Heger hûn hemû rêkên avê qut bikin, wê ava wî ya di hundirê qelê de jî nemîne û wê bimire!" Osmanî bêgûman vê yekê dicerbînin. Rêkên avê qut dikin û piştî demekî, ava di sarincên hundirê qelê de jî xilas dibe. Mîrê qela Qumriyê neçar dimîne ku teslîm bibe. Tê gotin ku padîşahê Osmanîyan bawerî nade wî mîrê îxanetkar û tîfînga xwe li wî dizivîne û dibêje: "Tu bi kêr me jî nayê. Wê sibê, tu li me jî îxanetê bikî. Heqê te jî mirin e." Û wî jî, didin ber topan û dikujin.

Niha jî ev qele, parastina gelê Kurd dike. Ev yek bi berxwedaniya PKK diyar dibe. Qederê sengerên şervanên azadiyê di qela Qumriyê de hene û temsîlyeta çanda Kurdan a berxwedêr niha gerîla dike.

**Qumrîkê ser zinaran,
Belê, delalê ser zinaran
Kulîlka di nava daran
Belê, kulîlka di nava daran
Xulam çavêt reş belek,
Qumrîkê dan neyaran.**

Cureyên Daran

NÊR Û MÊ:

Hê me dest bi nîvîsa xweya daran nekirî ez dixwazim tiştêkê bînim ser ziman. Jiber dinav gelde min ji gelek pirskiriye, yê daran nasdikin û xweyî dehl û zevîne anjî Navdarin dibêjin dara Nêr u Mê heye lê gelek ji di got tiştik halo me nu bihîstiye, gelo raste an ne? Dara nêr ber nagre û dinava herêma Botanê de jêre digotin "Dara sehr" lê gelek cara ew darên ku sêhrin aşîr (Fitrîm) dikiirin u ber digirt. Darê nêr ileh lirexê dara anjî çend metreke durî dara çêdibê. Bergirtina dara Mêjî bi "Sire" anjî bi bayê dara nêr, Dara Mê ber digirê.

BERÛ:

Di tevahiya welatê me de û ne xasim di herêma Botanê de jî darên herî gelek dara Berû ye. Dara Berû hem ji bo mirovan, lawiran û Kahînetê jî cihekê wê yê girîng heye. Ji bo mirovan hem jibo bayê, jibo Berû (Cift) xwarinê û jibo sihka wê û hinga baran bi-barê weke nivaneke xwe bidin ber. Mirov ji perçyê, ji çiqelê wê, ji qurmê wê, ji agirê wê, ji rejiya (Fehim) wê, ji gurzê wê, ji pelçimê wê, kar û feyde dibînin. Dara Berû hinga şîndibe ewil şitle, dibe gonî, dibe devî û talan. Mirov ji wê deviyê çiqilîk anjî, takik bi tenê di berdîn. Ew ta di salekê de dibe ribanek, sala diduya jî, an jî ya sisêya dibe girş û mezin dibe piştê dibê darek hewrî ya herî mezin. Mirov bi gurza çilo dibirin jibo pez. Bara tînin jibo şewitandinê, girşa tînin jibo mal û xanî lêkirinê. Heja û Qurmika tînin jibo şewatê. Meha Gulanê û Hezîranê bîst-sih ton çilo dibirin û tînin dîkin dêzik, dêzi, car dîzanê bilindîyawê bîst metrejî heye. Salne gelek berf û qeşa(-Cemed) li erdê dimîne û dibe seqem hingê ji Dêzika darê Berû gurz bi gurz jê tînin xwar û didin sewêl, heta xwe dighînin biharê. Li herêma Botanê Gundê teht û lat û milkê wa nêzîkê ava mezin çemê Diclê be, hefteyekê dara dibrin û dîkin Dêzik û xeberê didin kelekvanekê Cizîrî anjî ew bixwe karibin kelek çêkin û bajon, deh ton darê Berû li kelekê di kin û li ser avê re nêzîkî 100km diçin Cizîrê û darên xwe difiroşin. Bi kurtayî ji bo dara Berû ewqas bese. Jibo van darên mayî jî bi

kurtayî bînin ser ziman. Karê folklorê (Ilmê Gel) gelek kûre, tu kes nikare bigihe bin. Ji xweliya darê Berû cil û firax tînin paqijkirin. Dîsa ji xweliya dara Berû tirî, mewîj, tovîk(-Dendikê Şebeşa) pê tînin kelandin. Ji stranekê mînakek ji dara Berû vê distire: Dara beru birîne //Agirê Newroz kirîne //Dilê Newyar Sotîne//W.Botî.

MAZÎ:

Dara Mazî pîroze. Dinav gelê herêma Botanê de, di nav civak û çîrok û stranên heremê de gelek derbas dibe û navê keça jî Maziçin heye. Bi dara mazî ve weke Biho-ka (Berû yê gilover ê bi deviya ve tînin) gilover pêve tînin û ji wan re jî dibêjin Mazî. Mazî bixwe jî tînin hêrandin û dermanê birîna ye. Hekîm-Lokmanên niha jî û berê jî jibo birîna

kar pê tanîn. Bi awazên peyîzokê, mînakek,-bendek stiran liser ma zîçînê: "Mazîçînê, heger tu mazîçînî / Xwe ji Nizara qet bernede / Heger ti bi he valî / Xeberê qet li min nede / Heger tu bê hevalî / Sihara serê sibehê / Ezê devê xwe bavêjim xala gerdenê / Binya guharê Heyderî" gelek stran li ser Mazîçînê heye.

BEN (BITIM):

Dara Benê li hemî cihan peyda nabe. Cihê ku lê peyda dibe jî gelekî asêye û hemû teht û latin. Dara Benê du rengê wê hene, yek jê libê wan hûrin, em ji wan re dibêjin Kizwan. Yê ku libê wan girbin em ji wan re dibêjin Bitim. Zemanê berê û niha jî li gelek deveran hêjî ji rohnê kizwana sabûnê çêdikin. Dara Benê mirovan aşîr (Fitrîm) dike û dike Fisteq jî. Niha ji Sêrtê heta Erûh û aliyê Mişarê dara ben kirine Fisteq.

ZÎZELAQ:

Dara Zîzelaqê li Herêma Botanê dara herî kême ew e. Li latên Çêleka, Şikeftêsipî, Dilopkê, Hêtma û Basa dîtine. Dara Zîzelaq li nava Cizîrê jî li hewşa dibistana "Artukoğlu" darek bitenê ye. Dara Zîzelaq jî weke darên dîtir, bi wan re gul dide. Dara Zîzelaq gelek bilinde. Ev dar ber nagire, lê pêve bitenê gul çêdibin lê gulê wê negelek mezinin. Her takik (Çiqil) gul weke rêşiya pêve dadihelin û dibin weke ristika. Mirov çiqila bi ser xwede tîne û wa gula bi destê xwe dişeridîne. Wê demê mirov şeridant, an mirov dixwe anjî mirov têxe dinav kincekêde û mirov dibe malê. Kinc nebe çend çiqila mirov jêdike û datîne liser milê xwe dibe malê.

KEVOT:

Darkevot di cîhanê de dara weke dara Kevot aza nînin. Gopalê herî xweşik û sipehî jî darkevotê çêdibe. Dara Kevotê jî ber nagire lê gul dide û pelçim di vebe. Di herêma Botanê de yê ku darçixara wî darkevot be herkes behsa wî dikê. Darçixarê Darkevot dest bi herkesî nakevin. Ji Darkevotê hesk û kevçî jî çêdikin. Dara kevot mirov dibêje qey hosta bidest neqışandine ji kulîmeka (Gujmik) gelek gincir û bi kulîmeke. /Dara Kevot

bi Gujmike /Bi destê Mîra bike / ji feqîrare bibe rike //

BENAV:

Dara Benav ber nagire. Li hin deverê herêma Botanê jêre dibêjin "Benavreş" jî. Gelek Nazik û bi pele jî. Ji vê darê Gopalê baş çêdibin.

BELALUK:

Dara Belaluk, darek kême û lihemû cihan çênabe. Dibe tu dar weke dara Belalukê bernegrin. Ewqasî ber digre dar bixwe sor dikê ji libê Belaluka. Lê berê vê darê ne bidome. Berê Belalukê ji heyvekê pêve xwe nagirin. Berê dara Belaluk di Nîsanêde çêdibê, heta

serê Gulanê di weşe (Werandin). Demê ku wextek dirêj li ser libê Belalukêre diçe pewfî (Kurmê gelek hur) dikeve nava libê Belalukê û êdî nayê xwarin. Ji dara Belalukê, gelek tiştê Coht jê çêdikin weke: Kulabe Levleb,- Devkêl (Darê nava Meşkê yê dirêj) Sexim (sê pî) jî jivê darê çêdibê.

GUHÎJ:

Heçî yê dara Guhîjê ye ew jî weke dara Belalukê, emrê berê wê kurte. Berê dara Guhîjê li heyva Îlonê çêdibe û li heyva Mijdarê di weşe. Ev dara Guhîjê du rengên vê hene. Yek jê Zer yek jî Sorin. Dar bixwe Bistirî ye. Dara Guhîjê negelek bilinde ne gelek jî bi erdê ve ye, darek qute.

TIO:

Dara Tio bi rohne dema mirov çend liban li ser hev bixwe ber dilê mieov digrin. Darek gelek sipehî ye û giloverek bi gêrî ye. Di Payîzê de çêdibe û dinava heyvekê de di weşe. Libê dara Tio hûrin. Libê Tio wê hem hûrin hem jî bi sîsikin.

KÊLAT:

Darê Kelatan tim liber bor û avan çêdibin. Kêmasiyek ya darê kêlatê, ticarê nabin Fehim(Rijî). Mirov 100 ton jî bişewitîne, kulmek fehim pê nakeve. Dara vê weke dara hinarêye. Lê dara Kêlat ber nagire. Ev dar jî Bihara şîn dibe û Bêhna dara Kêlatê gelekî xweşe.

STIRÎ REŞ:

Stirîreş li herêma botanê gelek in. Ev Strî neyarê şivan, gavan, pez û sevalan e. Jiber çî pez û sewal li bin re herin, ya wan birîndar dike anjî, çermê wan serde dibe, anjî purtê(-Pirç) wa serde dibê. Darê Stirî bi strîne û stiriye wa dirêjin. Li kê bikeve wan birîndar dike. Bi dara Stîrêve ber tîn û ber digre. Lê berê wê weke Pilika(Weke qutikê gurover) ye. Lê dema nû çêdibin mirov dora wan dixwe nava wan jî tavêje. Em ji berê Stiriye re dibêjin:- Dîdîqan. Ji darê Stiriye jî bo Baneka (Baxçê bê av yê dêm) dikin sênç li dora wê, deqene sewal û pez û mirov neçin nav Banekê. Dîsa ji darê Stîriye jî bo mirov çûka bigre me ji vê darê şaqol çêdikrin.

Kurd Xwedî Çandêke Bi Esl û Fesl' in

Diyardeyên wekî çand û ziman hebûna gelekê dide diyarkirin. Her netew li gorî vê pir rengiya xwe jihev cuda dibe. Di nav vê ahengiyê de piştî ziman, tiştê ku di nava neteweyan de herî zêde balê dikişîne ser xwe, berbiçav e yan jî em bibêjin bêhtir xwedî tesîr e, çand e. Wekî xwarin û vexwarin, rabûn û rûniştina orf edetên her miletî li gor taybetmendiyan xwe derdikevin holê. Her civak bi tesîra erdnigarî, aborî, dîn, dîrok û hwd. formekê digirin û di wî qalibî de, vediguhezînin nîfşê nû yên li pey xwe. Bi çandê ve girêdayî cil û berg jî di vê pevajo de cihekî pir giring digirin. Bi vê navûdengiyê, gelo dema em bibêjin; cil û bergên Kurdî dîmenekê çawa tê ber çavê we? Sembola kurdewariyê bi çi rengî ye? Dîmen, bi kiras û xeftanên reng bi reng, (mîna keskesorê her rengê xwezayê di hewînî) kemberên badayî, şal û şapik, egalê deq deqî, li stû an li serî pêçayî ne? (Egal/çefî weke semboleke serekene ji xwe) Belê, dîmen pir rengîn û pir zengîn e, hele wexta (bi piranî) li hêla Botanê di şahiyên de jin kiras û xeftanan, mêr şal û şapikan bi ser bejn û bala xwe de berdidin, mirov ji temaşeya vê şox û şengiyê têr nabe, cil û berg wê ahenga govendê ya bêhempa temam dikin. De ka em hinekî vê bedewiyê berbiçav bikin. Belê mijar gelekî berfireh e. Ji ber ku gelek teybetmendiyan lixwekirina kurdan hene. Lê hema bi kurtasî em binêrin gelo em qedrê vê bedewî û kevneşopiyê dizanin! Kevneşopîya hezaran salan ve heta roja me ya îro hatiye. Heta roja me ya îro hatibe û hîn jî ji aliyê gelek kesan ve were bikaranîn (kêm be jî) dibe sedema kêfxweşiyê.

Her çiqas dem dibihure, dinya diguhere, mirov li pey tiştê nû dikeve jî, tu carî dev ji tama berê, xweşiya berê bernade. Bi awayekî xwe digihîne kok û binyata xwe ya ku jê şax da be. Her zindî bi rehê xwe ve jîndar e, dema reh ji koka xwe biqete wê hişk û pûç bibe. Xwebûna her kesî giredayî eslê wî ye bêtî hay jê hebe yan nebe. Cil û bergên me jî perçeyekî nasnameyê ye. Mîrateyên bav û kalên me ne, hêj ji dema mîtanîyan, ji ya zerdeştîyan ve hetanî îro hatine, divê em her biparêzin, hez bikin. Di jiyana rojane de her çiqas ji xeynî kal û pîran neyên bikaranîn jî di dawet û şahiyên de, di cejn û pîrozbahiyên de ciwan jî bi seba lixwekirinê, vê kevneşopiyê didomînin. Keç û xort, jin û mêr, kal û pîr, zarok jî di rojên taybet de li xwe dikin. Şervan weke cilê leşkeriyê şal û şapikan (di navbera jin û mêran de ferqî nîne) her wekî hozan û hunermend, li ser dikê di bernameyên pêşberî gel de, li xwe dikin. Şêweya cil û bergên kurdî li gorî herêman cihêreng in, di motîf û girêdanê de, di qumaş û aksesuarên bikaranînê de, her herêmek şêweyekî xwe heye. Ev jî nîşaneyê dewlemendiyeke mezin e. Mînak li hêla Mêrdînê jinên navsalî her tim pêşmal bi kar dianî. Pêşmal ne bi tenê lazimiyek bû! Bi wê dawên xwe jî dinixumînin. Her wekî girêdana desmalên hevrişim li ser laçikê spî li eniyê ev jî şêweyek wir ya berbiçav e. Lê dîsa dema mirov binêre di esasê xwe de, form û stîleke hevpar heye. Li her çar parçeyan cilên neteweyî xwe bi heyîna xwe ya taybet diyan. Kofî û egal, çefî û desmalê reng bi reng, şar, kitanê spî, kemberê bi rengê zîv û zêr, carina bi rêşîk, şûtîkê li piştê pêçayî, hûşk/

lewendîyên bi zendê ve dirêj (lewendî hem jin hem mêr bi kar tînin; mêr bi zendê xwe ve dialînin). Her herêm li gor taybetmendiyê xwe bi şeweya xwe, bi awayên cûr bi cûr xemla xwe girêdidin. Di folklor û wêjeyê de, kiras û xeftanê jinê, fîstanê wê yê gulgulî kembera li navê badayî, şal û şapik, cemedanî, gulîyê egalê, kofî û desmalê sor û şîn hwd. dibin deng û awaz dibin gotin û stran.

Dibêjin;

“Xeftan pembûyê dêrikê
Min derzek daye ber zendikê
Xeftan tê li bejna keçikê
Malê min xeftano”

Yan jî:

Wekî:

“Kofî girêda li eniyê
Desmala sor li pêşiyê”

Mîna:

“Şal û şapik li bejnê hiştin
Rext û tîfing ber û piştin
Li govenda fireh û mezin
Zend û benda vemaliştin”

An jî:

“Li bejna bavê Mihemed salih
Şahê dengbêjan mêze dikim
Li şal û şapika ez ê bala xwe bidim
Têlîkê tûtîkê silîvanî reng e”

Bi rastî jî lêkolîneke berfireh a herêm bi herêm û bi baldarî, bi hosteyî li ser vê mijarê divê. Ji ber ku gelek detay û wate hene di fesal û dirûtinê de, di reng û şewazê de. Nivîskar û dîzaynger Salihê Heydo li gorî gotina wî ku ji sala 1972'an ve bi dildarî li ser karê cil û bergên kurdewarî dixebite, xwedî arşîvek berfireh yê wêneyan e û dibêje jî: “Jinên kurd ji berê de ji teyran, ji çûkan, kevokan hez kirine, ji ber wê fesala cilê xwe şibandine baskê teyran, serê qûmrîya, rengê hehecîka... Ev gotin tenê hêjayî ve-

kolîneke bi baldar e. Xwedîderketina li xwe, nirxê xwe, cihê şanaziyê ye. Heta niha tiştê di warê qimetdayînê de me got helbet kêmbê jî, hêjayî dilxweşî û bi hêvîbûnê ye. Ji ber ku di vê serdemê de balkişandin û bandorkirina kevneşopiyan zehmetiyeke mezin e. Kurd, li gorî me ji gelên din bêhtir li dû şopa kevneşopiyê xwe ne, bi kêmasî civatek, qismek ku ji vê ya tam û çêjê digirin hene. Bi rastî jî kurd xwedî çandeke bi esl û fêsl in, xwedî teybetmendiyê xas û bi esas in.

Dîsa di vê derbarê de tenê cil û bergên Kurdî yan jî Kurdî axaftin nayê wê wateyê parastina çanda Kurdî yan jî Kurdî jiyan kirin. Ev jibo veşartina rûyê rastî yê nokeriye. Belku li bakur Hizbul-kontra ye li başur jî xeta PDK û barzaniye. Ev xet belku xwe wekî Kurdistanîyên her baş didin nîşan kirin, lê hemû jibo veşartina sextekarî, berjewendî yê şexsî ne. Xwe wekî Kurdewarekî herî baş didin nîşan kirin, lê jibo qirkirina ser çand û civaka Kurd tê kirin hemû rîyan vekiriye. Hêjayî bibîrxistinê ye tiştên ku me li jorê qal kirine di çi rewşê de ye û êrişên çiqasî hovanê li beramberî wê tên kirin, ketina ferqa wê bêhtir girînge. Kurdistan hem di warê folklorî, hunerî, cil û berg de ji aliyê her kesî ve tê zanîn çi qasî dewlemede, ji xwe ji ber xwedî kokên herî kevnare di rojhilata navîn de, hîn xwe dide berdewam kirin ruxmê hemû polîtîkayên helandinê. Ev aliyê wê ne tenê ev hiştiye ku ser lingan bimîne. Niha eger em bala xwe bidinê dijminekî faşîst wekî AKP-MHP çawa li kuderê dinyayê Kurdek hebe, yan jî faliyetek Kurdewarî hebe êriş dike qebûl nake,, di roja me ya îro de ev zêdetir bûye. Taybet li cihên wekî bakurê Kurdistanê zêdetir qedexa li dijî çanda Kurdî pêşxistine. Ya rast Dî giştî Kurdistanê dema em mêze dikin piştî derketina Rêber Apo û tevgera azadiyê ewqasî awedî lê derketin û pêşxistina çand û folklorê Kurdî pêşketiye. Beriya wê hema ber bi tunebûnê ve çûbû. Ji xwe Rêber Apo destnîşan kir ku li Kurdistanê qirkirina çandî heye, jibo wê pêwîste tekoşîna xwe ya hebûn û azadiyê di her alî de were meşadin. Dî vî aliyê de taybetî di şexsê ciwanên Kurdistanê de parastin û berdewam kirina ziman, sitran, cil û berg yê netewî bi serê tekoşînek ya hebûnê ye. Ma tekoşîna hebûnê jî ne bi nasname, çand û zimanê xwe ye!

GELO TU DIZANÎ?

Yekem kovara di dîroka partî hatiye weşandin kîjane?

(A) Serxwebûn

(B) Azadiya Welat

(C) Özgür Halk

Ji gotinê pêşiyar "Zimanê biyanî çek û kincên me ne, lê zimanê Kurdî û laşê meye" şûna cîhê noqte kîjan gotin tê?

(A) Por

(B) Guh

(C) Çerm

Ey Reqîp helbesta kiye?

(A) Ahmedê Xanê

(B) Yunus Rauf Dildar

(C) Ahmet Ârifê Cîzrewî

Serhildana Şêx Mehmed Berzencî di kîjan dîrokê de pêş ketiye?

(A) B.Z 1919

(B) P.Z 1919

(C) 1799

Hevalê yekem ku li beramberî komploya li ser Rêber Apo 1998 de çalakiya canbexşane dike kiye?

(A) Ş.Halîl Oral

(B) Ş.Rotînda-Ş.Kurdê

(C) Ş. Taylan

BERSIVÊN PIRSÊN HEJMARA BERÊ

40

YURTSEVER GENÇLİK
Eylül/Ekim 2024

İmralıda 9 Gün

YAZAR

Memet Sait Yıldırım

YAYIN

Aram yayın evi

YAYIN TARİHİ

2015

- İMRALIDA 9 GÜN -

Niçin yazdım? En başat nedenimin duyduğum acı olduğunu söyleyebilirim. Kürt halkı ve Özgürlük Hareketi ile onların dostlarını, sevenlerini temel alarak söylersem, her ölümünün isteyip de bulamadığı, her şeyden çok arzulayıp da ulaşamadığı bir şansı yakalayıp, çok kısa bir sürede, göz açıp kapayıncaya kadar bunu tekrar yitirmek nedir, nasıl bir duygudur, nasıl can acıtıcıdır düşündünüz mü hiç? Öncelikle bu acı kamçıladi beni. Bu acı yazdırdı bana. İmralı'da kaldığım sürece düzenli günlük tutacaktım. Bunu daha gitmeden önce planlamıştım ve yola çıktığım günden başlayarak yazmaya başladım. Dokuzuncu ve son günün günlüğünü Ada'dan dönüşte getirildiğim Bolu F Tipi cezaevinde yazmaya başladım. Yazdım, yazdım, yazdım... O son güne dair ne varsa en ince ayrıntısına kadar her şeyi yazdım. Ve bitti. Ama bir türlü yazma işini sonlandırıp noktayı koymadım, bunu yapamadığımı fark ettim. Bitmesini istemiyordum. Yazmak; İmralı'yı, Önderliği yaşamaya devam etmektir. Ve ruhen yaşıyordum Ada'yı... Yazarak yaşamaya devam etmek istiyordum. Sanki nokta koyup bitirsem, nefesim kesilecek, artık soluk almıyacakmışım, ölecekmişim gibi geliyordu. Ruhum bedenimi terk edecekmiş hissine kapılıyordum. İşte bu duygu kitap fikrini doğurdu. Bulunduğun üç kişilik hücredeki iki arkadaşın dışında kimseyi görme olanağın yoktur. Bolu'ya geldiğimin ertesi günü, 120 arkadaşın neredeyse istisnasız tümü not yazıp Önderliğin, Ada'nın durumunu sormuştu. Her birine ayrı ayrı cevap yetiştirmeye kalksam, bu pek mümkün olmayacaktı. Çareyi üç-beş sayfalık bir ortak metin yazmada buldum ve bu yazı sırayla bütün odalara, arkadaşlara -F Tipi koşullarının zorladığı yaratıcılıkla

ulaştırıldı. Ve her arkadaş doğal olarak Önderliği merak ediyor, soruyor, canlı tanışından öğrenmek istiyordu. Neler sormuyordu ki arkadaşlar... Sağlık durumunu, bulunduğu koşulları, ne okuduğunu, ne izlediğini, ne yiyip ne içtiğini ve daha akla gelebilecek her ayrıntıyı soruyordu arkadaşlar. Kitap fikrinin karara dönüşmesinde önemli bir etken bu oldu. Yoldaşların, Önderliği sevenlerin bu haklı beklentilerini yanıtsız bırakmak olmazdı. Ama bir yandan hâlâ bir ikirciklik ve kararsızlık da sürüyordu. Kendimi tam ikna edemiyordum. Olur, mu olmaz mı; gerek var mı, yok mu; uğraşacak vakit bulabilir miyim, bulamaz mıyım? Bu ve benzer sorular etrafında bir-iki hafta kadar da bir iç tartışma süreci oldu. Bir türlü kendimi tam ikna edip net bir karara ulaşamıyordum. Baktım böyle olmayacak, bu ikircikli ruh halinden kurtulamayacağım, en iyisi kendimi bağlamanın bir yolunu bulayım dedim. Ve tuttum Bolu'dan Önderliğe bir faks yazdım. İmralı günlerini bir kitap çalışması kapsamında yazacağımı belittim. Böylece bu sözle kendimi bağlamış ve yazmaya mecbur etmiş oldum. İkirciklik sorunu da bu şekilde aşılarak karar netleşmiş oldu. Kendi açımdan problem kalmamış, mesele hallolmuştu. Ancak birçok insanın aklına şöyle bir soru gelebilir pekâlâ. Nereden baksan dokuz günlük kısa bir zaman dilimi. Ve bunun da hepsi değil, topu topu altı, yedi saatlik bir bölümü birlikte geçirilmiş. Burada yazacak ne olabilir yahut yazılmaya değer mi bu kısacık an? Buna tereddütsüz yanıtım, "evet, yazılır" olacaktır. Bahse konu Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan, halkını ve yoldaşlarının ifadesiyle Serok APO ise; değil dokuz gün, dokuz saat, dokuz dakika bile yanında kalmış, Onunla yaşamış olsan yazılmaya değer çok şey vardır ve olur. Yeter ki bunu hakkıyla anlayabilen ve yazabilen olsun. İnsanlık tarihinde büyük kişilikler, toplumları tarafından çok sevilen, kitlelerin ölümüne bağlı olduğu önderler, yine tarihe ve insanlığa yön veren çığır açıcı devrimci liderler vardır. Ama on binlerce insanın adını haykırarak, son nefesini verdiği veya genç-yaşlı, kadın erkek yüzlerce insanın gözünü kırpmadan uğruna bedenini ateşe vererek cayır cayır yaktığı başka bir lider var mıdır? Doğrusu bu, araştırılmaya değer bir sorudur. Burada bir hakikat, bir sır var ki, bu ne sevenlerin yüceltici övgüleriyle ne de kar-

şıtlarının karalayıcı sövgüleriyle anlaşılabilir. Ciddi ve kapsamlı araştırma gerektiren bir realitedir. Kuşkusuz nedenleriyle birlikte aydınlatılması önemlidir. Ve bu, sorumluluk sahibi cesur tarihçiler ve toplumbilimciler tarafından el atılmayı bekleyen bir konudur. Dolayısıyla O'na dair önemsiz gibi görünen küçük bir gözlem bile, ilerde araştırmacıların işini kolaylaştırıcı bir rol oynayabilir ve önemlidir. Ayrıca O'nu görmenin büyük umudu ve özlemiyle yaşayıp göremeden gözü açık gidenler kadar, O'nu bir an görebilmek uğruna dünyalar verecek milyonlar var. O'nunla birlikte kalma şansı bulan, böyle bir ayrıcalığa sahip her insan bir yükümlülük altındadır bence.

Önder APO'yu insanlara anlatma yükümlülüğü. Her birimizin yapabildiği kadar kendisini bütün insanlara anlatmamızı, böylelikle onun bir parçasını, O'nda somutlaşan hakikatin bir yönünü halka, topluma taşımamızı istiyor. O bizim hakikatimizi biliyor. Yani O'nu tam anlayamadığımızı, temposuna ulaşamadığımızı, doğru uygulayamayacağımızı ve yeterli yansıtamayacağımızı biliyor. Ama yine de anlatmamızı istiyor, "beni anlatın, anlatmalısınız" diyor, anlatabildiğiniz kadar. O'nun bu yaklaşımı bana yazma gücü ve cesaretini veren. Hakkını verebilecek miyim? Buna bütün içtenliğimle ve peşinen "hayır" diyeceğim. O'nu tam olarak anlatmaya ve yansıtmaya kavrayış düzeyim ve kapasitem yetmiyor. Bunun bilincindeyim. Elimden geleni yaptım sadece, takdir okuyucundur. Şunu da belirtmek istiyorum ki, yürekten inancım ve tereddütsüz kanaatime göre Başkan APO insanlığın tüm olumlu değerlerinin bileşkesidir. Dolayısıyla O'nda, O'nun o çarpıcı derecede sade ve bilge kişiliğinde bütün insanlığa hitap edecek, bütün insanlığı kapsayıp kucaklayacak okyanus enginliği ve büyüklüğünde bir öz, cevher mevcuttur. Bunu yansıtabilecek gücüm ve kapasitem olmadığını yukarıda ifade ettim. Ama karınca kararınca bu muazzam deryadan bir tek damla bile taşıyabildiysem, sizlere ulaştırabilirdiysem, amacın hasıl olduğunu söyleyebilirim. Ve bu benim açımdan erken kopuş acısını hafifletecek, hem mutluluk hem de gurur vesilesi olacaktır...

**Bêrîtan Çizgisinde Eyleme Geç
Soykırımcı Düşmanı Kürdistan'dan
DEFET!**